

VLAAMSE RAAD

BUITENGEWONE ZITTING 1988

Nr. 10

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN 27 SEPTEMBER 1988

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie	257
L. Waltiel, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	259
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid	259
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, Vorming en Openbaar Ambt	263
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	264
J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid	268
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Brusselse Aangelegenheden	277
E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	279
P. Breyne, Gemeenschapsminister van Huisvesting	288
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)	
J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid	290
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Brusselse Aangelegenheden	290
P. Breyne, Gemeenschapsminister van Huisvesting	291
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)	
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid	293
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	293
J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid	294
Rechtzetting	295

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)

G. GEENS VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE

Vraag nr. 52
van 9 augustus 1988
van de heer H. DE LOOR

Beheersfuncties van Regeringsleden — Ontslag

Traditioneel nemen de Regeringsleden onmiddellijk na hun benoeming tot Minister ontslag uit al hun beheersfuncties.

Ik verneem nu echter dat een bepaald lid van de huidige Executieve niet enkel beheerder, maar ook nog ondervoorzitter is van een Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer.

Graag had ik van de Voorzitter van de Executieve vernomen welke stappen hij denkt te ondernemen zodanig dat aan deze toestand een einde zou worden gesteld.

Antwoord

In de schoot van de Vlaamse Executieve werd bij omzendbrief de regel gesteld dat Gemeenschapsministers tijdens de duur van hun opdracht de uitoefening van een functie of mandaat waardoor belangenvermenging zou kunnen ontstaan, stopzetten.

Wanneer de Vlaamse Executieve ingevolge de wijziging van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 bevoegd wordt inzake het gemeenschappelijk stads- en streekvervoer, zal er ondubbelzinnig een feitelijke onverenigbaarheid zijn tussen het mandaat van Gemeenschapsminister en een bestuursfunctie bij een Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer.

Vraag nr. 53
van 25 augustus 1988
van de heer D. VERVAET

Ministeriële kabinetten — Kunstwerken uit openbare verzamelingen

Ministeriële kabinetten worden opgesmukt met kunstwerken afkomstig van openbare collecties.

Graag had ik van de Minister vernomen welke kunstwerken (naam van de kunstenaar, titel van het werk, datering, afmetingen, gebruikte materialen) er aanwezig zijn op zijn kabinet en door welke collecties ze in bruikleen worden gegeven ?

Welke van deze werken „erfde” de Minister van zijn voorganger en welke koos hij zelf ?

Welke procedure werd gevolgd bij het overnemen van de kunstwerken toen de Minister het kabinet betrok ?

Welke procedure volgde de Minister bij het uitkiezen van werken uit openbare collecties voor zijn kabinet ?

Heeft de Minister weet van het eventueel verloren gaan van kunstwerken op zijn kabinet ? Zo ja, over welke werken gaat het en welke daden heeft de Minister gesteld om dit probleem op te lossen ?

Ziet de Minister erop toe dat de kunstwerken aanwezig zijn op zijn kabinet op een gepaste wijze en met het nodige respect worden behandeld ? Welke daden heeft hij hieromtrent gesteld ?

NB : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat mijn kabinet inderdaad beschikt over een aantal kunstwerken uitgeleend en in bewaring gegeven door respectievelijk de Administratie voor Kunst van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten te Antwerpen.

Deze kunstwerken werden samen met de overige roerende goederen overgenomen van mijn achtbare voorgangers, overeenkomstig de reglementen en voorschriften aangaande de overname van goederen die tot het patrimonium van de Vlaamse Gemeenschap behoren of ter hare beschikking werden gesteld.

De kunstwerken van het Koninklijk Museum werden mij op 2 maart 1988 in bewaring gegeven.

Voor alle kunstwerken werd een akte van bewaring onderschreven.

De kunstwerken die mij ter beschikking werden gesteld bevinden zich in een degelijke staat. Tevens werden alle maatregelen genomen om ze in deze toestand te bewaren.

Vraag nr. 54
van 26 augustus 1988
van de heer D. VERVAET

Ministeriële kabinetten — Toegankelijkheid voor gehandicapten

U zal willen begrijpen dat elke medeburger volgens zijn/haar eigen geaardheid toegang tot de ministeriële kabinetten moet kunnen krijgen.

De ministeriële kabinetten zijn niet rechtstreeks gevat door het koninklijk besluit van 9 mei 1977 tot uitvoering van de wet van 17 juli 1975 betreffende de toegang van gehandicapten tot gebouwen toegankelijk voor het publiek.

Nochtans zijn heelwat kabinetten gelegen in kantoor-

gebouwen. Deze gebouwen echter vallen wel onder de toepassing van de wet van 17 juli 1975 (cf. koninklijk besluit 9 mei 1977, art. 2, 10).

Mag ik van u vernemen :

1. of uw kabinet al dan niet gelegen is in een kantoorgebouw dat na 8 juni 1977 is gebouwd ;
2. indien wel, is deze ruimte toegankelijk voor gehandicapten volgens de normen vastgesteld in art. 4 en 5 van het koninklijk besluit van 9 mei 1977 ;
3. indien niet, werden aanpassingswerken uitgevoerd of zijn deze in de toekomst gepland ;
4. indien uw kabinet gelegen is in een gebouw dat ouder is dan 8 juni 1977, heeft u inspanningen gedaan om gehandicapte medeburgers toegang te verlenen in de geest van art. 4 en 5 van het koninklijk besluit van 9 mei 1977 ?

NB : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat het gebouw waarin benevens mijn kabinet, drie andere ministeriële kabinetten van de Vlaamse Gemeenschap, zijn gehuisvest beantwoordt aan de geest van de in de artikelen 4 en 5 van het koninklijk besluit van 9 mei 1977 gestelde normen zodat zich in de praktijk geen moeilijkheden voordoen wat betreft de toegankelijkheid van dit gebouw voor gehandicapten.

Vraag nr. 56 van 2 september 1988 van de heer J. SAUWENS

Grindwinning Maasland — Overeenkomst tussen Vlaamse Executieve en grindexploitanten

Er is de jongste tijd heel wat te doen geweest rond het akkoord dat de Vlaamse Executieve heeft bereikt met de grindexploitanten in het Maasland. In verband hiermee had ik graag antwoord gekregen op de volgende vragen.

1. Er is sprake van een afgraving van 1.030 ha méér dan voorzien op het gewestplan. Hoe verantwoordt de geachte Minister dit ?
2. In het overleg zijn noch belanghebbenden van de landbouwsector noch vertegenwoordigers van de milieu-organisaties betrokken. Waarom niet ? Zal dit vooralsnog gebeuren ? Op welke wijze ?
3. Kan de Minister mij meer uitleg uitgeven over het onderzoek waarmee hij een studie bureau belast over het ruimtegebruik en de ruimtebehoeften in het Maasland ? Hoe verantwoordt hij het feit dat men enkel en alleen uitgaat van het ontgrindingsscenario van de „grindboeren” ? Welke bronnen zullen bij de studie aangesproken worden, welke partijen gehoord en in welke mate ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid op zijn vraag het volgende mede te delen. Er is geen akkoord bereikt tussen de Vlaamse Executieve en de grindexploitanten. Wel heeft de Vlaamse Regering in haar vergadering van 27 juli 1988 akte genomen van het voorakkoord tussen werkgevers en werknemers van de grindsector en dit als een nieuw feit beschouwd.

De Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid en de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening werden de opdracht toevertrouwd dit voorakkoord planologisch te onderzoeken vóór 31 december 1988.

Wat het overleg betreft met de andere belanghebbenden kan gesteld worden dat zowel in de Technische Grindcommissie als door diverse bevoegde Gemeenschapsministers voldoende inspraak werd georganiseerd. De Executieve van 27 juli besliste trouwens dat de herstructurering van de grindsector in overleg met de sociale gesprekspartners zou gebeuren en het uiteindelijke grindbeleid zou stoelen op maximaal overleg.

Vraag nr. 61 van 12 september 1988 van de heer M. DESUTTER

Vlaanderen in het buitenland — Statuut nieuwe vertegenwoordigers

Op 2 augustus 1988 stelde ik u vraag nr. 50, betreffende het statuut en de bezoldiging van de vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap in het buitenland.

Meer bepaald vroeg ik de gelijkschakeling tussen de nieuwe aan te werven mensen en de vertegenwoordigers van de toeristische sector die reeds jaren bijzonder verdienstelijk werk leveren.

In uw antwoord stelt u dat de nieuw aangestelde personen hetzelfde statuut en bezoldiging zullen hebben als dit van de ambtenaren van het Ministerie van Buitenlandse Zaken met een vergelijkbaar ambt.

U antwoordt echter niet op mijn vraag naar de gelijkschakeling van onze vertegenwoordigers van de toeristische sector.

Het is mij bekend dat ook de Franse Gemeenschap gedeeltelijk tussenkomt in de vergoeding van deze vertegenwoordigers.

Hierbij veroorloof ik mij opnieuw de vraag te stellen wanneer de gelijkschakeling tussen al deze medewerkers in het buitenland zal gebeuren en of met de Franse Gemeenschap reeds gesprekken werden gevoerd om tot deze gelijkschakeling over te gaan.

Antwoord

Het statuut van de buitenlandse vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap op toeristisch vlak, behoort niet tot mijn bevoegdheid.

Ik nodig het geachte lid dan ook uit zijn vraag te richten aan de bevoegde Gemeenschapsminister van Cultuur.

L. WALTNIEL
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING

Vraag nr. 6
van 25 augustus 1988
van de heer D. VERVAET

Ministeriële kabinetten — Kunstwerken uit openbare verzamelingen

Ministeriële kabinetten worden opgesmukt met kunstwerken afkomstig van openbare collecties.

Graag had ik van de Minister vernomen welke kunstwerken (naam van de kunstenaar, titel van het werk, datering, afmetingen, gebruikte materialen) er aanwezig zijn op zijn kabinet en door welke collecties ze in bruikleen worden gegeven ?

Welke van deze werken „erfde” de Minister van zijn voorganger en welke koos hij zelf ?

Welke procedure werd gevolgd bij het overnemen van de kunstwerken toen de Minister het kabinet betrok ?

Welke procedure volgde de Minister bij het uitkiezen van werken uit openbare collecties voor zijn kabinet ?

Heeft de Minister weet van het eventueel verloren gaan van kunstwerken op zijn kabinet ? Zo ja, over welke werken gaat het en welke daden heeft de Minister gesteld om dit probleem op te lossen ?

Ziet de Minister erop toe dat de kunstwerken aanwezig zijn op zijn kabinet op een gepaste wijze en met het nodige respect worden behandeld ? Welke daden heeft hij hieromtrent gesteld ?

NB : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te laten weten dat een aantal kunstwerken afkomstig uit collecties van het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten te Antwerpen en van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in bewaring aan mijn Kabinet werden afgestaan.

Gelet op het omvangrijk karakter en de technische aard van zijn vraag, nodig ik het geachte lid uit op het Kabinetssecretariaat inzage het nemen van de akten van bewaargeving en de inventarislijst van de kunstwerken.

Aangezien ik mijzelf heb opgevolgd als Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, heb ik dezelfde kunstwerken die mij in bewaring waren toevertrouwd, overgenomen.

Ik kan het geachte lid tenslotte verzekeren dat er op mijn kabinet tot dusver geen stukken verloren gingen en dat de kunstwerken, die zich in een onberispelijke staat bevinden, er met de meeste zorg worden bewaard.

Vraag nr. 7
van 26 augustus 1988
van de heer D. VERVAET

Ministeriële kabinetten — Toegankelijkheid voor gehandicapten

U zal willen begrijpen dat elke medeburger volgens zijn/haar eigen geaardheid toegang tot de ministeriële kabinetten moet kunnen krijgen.

De ministeriële kabinetten zijn niet rechtstreeks gevat door het koninklijk besluit van 9 mei 1977 tot uitvoering van de wet van 17 juli 1975 betreffende de toegang van gehandicapten tot gebouwen toegankelijk voor het publiek.

Nochtans zijn heelwat kabinetten gelegen in kantoorgebouwen. Deze gebouwen echter vallen wel onder de toepassing van de wet van 17 juli 1975 (cf. koninklijk besluit 9 mei 1977, art. 2, 10).

Mag ik van u vernemen :

1. of uw kabinet al dan niet gelegen is in een kantoorgebouw dat na 8 juni 1977 is gebouwd ;
2. indien wel, is deze ruimte toegankelijk voor gehandicapten volgens de normen vastgesteld in art. 4 en 5 van het koninklijk besluit van 9 mei 1977 ;
3. indien niet, werden aanpassingswerken uitgevoerd of zijn deze in de toekomst gepland ;
4. indien uw kabinet gelegen is in een gebouw dat ouder is dan 8 juni 1977, heeft u inspanningen gedaan om gehandicapte medeburgers toegang te verlenen in de geest van art. 4 en 5 van het koninklijk besluit van 9 mei 1977 ?

NB : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te laten weten dat het gebouw gelegen Jozef II-straat 30 te 1040 Brussel, waar mijn kabinet gehuisvest is, dateert van vóór 8 juni 1977.

De normen vastgesteld in de artikelen 4 en 5 van het koninklijk besluit van 9 mei 1977 zijn gerespecteerd zodat de toegankelijkheid tot de kantoren voor mindervaliden niet de minste problemen oplevert.

J. LENSSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN WELZIJN,
GEZIN EN VOLKSGEZONDHEID

Vraag nr. 39
van 2 augustus 1988
van de heer E. DE GROOT

Instellingen Fonds 81 — Brandveiligheid

De brandveiligheid is een van de belangrijkste materies voor onze moderne samenleving. Naargelang het risico, dienen dan ook zwaardere of lichtere voorwaarden te worden opgelegd.

Wat de instellingen betreft die ressorteren onder het Fonds 81, werden nog geen specifieke veiligheidsvoorschriften wat de brandveiligheid betreft, vastgelegd.

Daarom had ik de geachte Gemeenschapsminister de reden willen vragen waarom een dergelijk reglement nog niet werd opgesteld. Anderzijds had ik graag vernomen welke reglementering er dan wel moet toegepast worden voor genoemde instellingen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid hiernavolgend antwoord verstrekken.

De brandveiligheid in de instellingen ressorterend onder het Fonds voor Medisch, Pedagogisch en Sociale Zorg verdient de bijzondere zorg van elk erkend initiatiefnemer. Deze zorg wordt gedeeld door de overheid.

Het koninklijk besluit van 23 december 1970 tot vaststelling van de voorwaarden voor de erkenning van de inrichtingen, tehuizen en diensten voor plaatsing in gezinnen ten behoeve van gehandicapten (Belgisch Staatsblad 30 januari 1971) en gewijzigd bij Besluit van de Vlaamse Executieve van 7 december 1987 voorziet de algemene voorwaarden die van toepassing zijn op de instellingen.

De beoordeling van de brandveiligheid is de bevoegdheid van de gemeentelijke brandweerdiensten. De plaatselijke brandweeroverste maakt aldus een verslag op waaruit moet blijken dat de nodige maatregelen zijn genomen.

Ik verneem dat de gemeentelijke brandweerdiensten zich ter beoordeling vaak houden aan de reglementeringen zoals die voorkomen in het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming (ARAB) en op normen zoals de NBN S 21 — 204 uitgevaardigd door het Belgisch Instituut voor de Normalisatie in augustus 1982 met betrekking tot de schoolgebouwen en op de normen in verband met de hotelinrichtingen (SP 9-4, SP 9-14) (Belgisch Staatsblad 27 mei 1988 — Besluit van de Vlaamse Executieve van 27 januari 1988).

Verder wil ik het geachte lid erop wijzen dat het koninklijk besluit van 15 april 1977 (Belgische Staatsblad 2 augustus 1977) voorziet in een subsidie van 90 % van de kostprijs van de werken, die onontbeerlijk zijn om de inrichtingen in de mogelijkheid te stellen op bevredigende wijze te voldoen aan de veiligheidseisen.

Vraag nr. 40 van 9 augustus 1988 van de heer H. VAN DIENDEREN

Subsidiëring gezinsbevorderende activiteiten — Erkenningaanvragen van pluralistische organisaties

Het koninklijk besluit van 11 maart 1974 voorziet de subsidiëring van gezinsbevorderende activiteiten.

Ik verneem dat twee pluralistische organisaties geen erkenningsaanvraag kunnen indienen, vermits er om budgettaire beperkingen geen nieuwe verenigingen worden erkend.

Mijns inziens stellen zich hier problemen voor het pluralisme en voor de ondersteuning van nieuwe tendensen in het vormingswerk.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Welke criteria bepalen het „gezinsbevorderend” karakter van een activiteit ?
2. Welke organisaties ontvingen in het kader van genoemd koninklijk besluit in 1987 een financiële toelage ? Voor welk bedrag ? Waarom zijn hun activiteiten gezinsbevorderend ? Tot welke filosofische of ideologische strekking worden ze gerekend ?
3. Hoe zijn de subsidies in totaal verdeeld over de verschillende strekkingen ?
4. Hoe apprecieert u de gestelde problemen van pluralisme en vernieuwing ?
5. Voor hoeveel organisaties werd de erkenningsaanvraag onbehandeld gelaten ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Art. 6 § 1 van het koninklijk besluit van 11 maart 1974 bepaalt dat het onderwerp dat behandeld wordt in een voordracht, les, enz. . . . uitdrukkelijk de opvoeding tot het gezinsleven van de deelnemers tot doel moet hebben.

Het koninklijk besluit heeft de gebieden tot dewelke de aangeboden onderwerpen moeten behoren als volgt omschreven :

1. het huwelijksleven ;
2. verhoudingen tussen leden van het gezin ;
3. de sexuele en affectieve opvoeding ;
4. de gezinspedagogie ;
5. de hygiëne ;
6. de kinderopvoeding ;
7. het huishoudelijk beleid ;
8. de wooninrichting.

Elk jaar dienen de erkende organisaties een lijst van onderwerpen in die zij in dat jaar wensen aan te bieden, deze worden geconfronteerd met het koninklijk besluit van 11 maart 1974.

2. In bijlage wordt een overzicht gegeven van de organisaties en de bedragen die in 1987 werden toegekend. De bedragen werden toegekend afhankelijk van het aantal georganiseerde activiteiten en de mate waarin ze voldoen aan de bepalingen van het koninklijk besluit van 11 maart 1974.
3. De subsidies worden niet verdeeld op basis van de verschillende strekkingen, daar dit geen criterium is in de welzijnszorg.

4. Nieuwe aanvragen tot erkenning worden sedert 1985 niet meer behandeld, gezien de beperkte budgettaire mogelijkheden. Voor 1986-1987 waren dit 7 aanvragen.

Dienst : Gezinsopvoedkundige activiteiten K.B. 11 maart 1974 en wijzigende besluiten Nr. 8/VI/2500/

Aard/toelage : Gezinsopvoedkundige activiteiten

		Bedragen 1987
VZW Katholiek Vormings- werk van Landelijke Vrouwen Postbus 104 — 3000 Leuven	016/24.39.03 (Mevr. Swinnen) 000-0037858-28	4.779.866
VZW Katholieke Landelijke Jeugdcentrale Meisjes Kapucijnenvoer 10 3000 Leuven	016/24.40.59 000-0657506-40	180.557
VZW Kristelijke Werknemers- beweging Wetstraat 103 1040 Brussel	02/237.31.11 000-0296971-54	3.582.552
VZW Nationale Federatie van de Coöperatieve Vrouwen- beweging Hoogstraat 28 1000 Brussel	02/513.66.01 000-0944108-07	248.426
VZW Comfort en Gezinszorg Vleurgatsesteenweg 98 1050 Brussel	02/647.10.10 734-3571135-89	4.458.021
VZW Sociaal Opleidingscen- trum tot Gezinsleven Villers Villerslei 135 2120 Schoten	03/658.49.68 000-0108401-52	440.509
VZW Katholieke Jongeren uit de Middengroepen-Jongens Hoogpoort 40 9000 Gent	091/23.36.31 091/25.14.40 000-0305608-58	187.814
VZW Christelijke Midden- stands- en Burgersvrouwen CMBV Spastraat 8 1040 Brussel	02/230.33.84 000-0145025-10	1.645.933
VZW Kristelijke Bonden van Gepensioneerden (KBG) Wetstraat 121 1040 Brussel	02/230.78.90 000-0920809-85	1.260.061

		Bedragen 1987
VZW Dienst voor de Kringen van gehuwden Moerstraat 40 8000 Brugge	050/33.41.87 000-0169290-25	1.591.296
VZW Nationale Confederatie van Ouderverenigingen Guimardstraat 1 1040 Brussel	02/511.65.05 000-1183925-40	1.832.040
VZW Milac E. Maxlaan 57 1040 Brussel	02/736.76.86 000-0484634-22	538.684
SVV-Centrum voor Jeugd en Gezinsproblematiek St.-Jansstraat 32 1000 Brussel	02/515.04.15 870-000205 1-77	260.378
VZW Nationaal Verbond van De Kristelijke Arbeiders Vrouwengilden Poststraat 111 1210 Brussel	02/219.26.50 000-0046101-26	11.435.311
VZW Familiegeluk Paleizenstraat 90 1210 Brussel	02/216.20.03 000-0431909-65	674.849
VZW Arbeidsvreugde Paleizenstraat 90 1210 Brussel	02/216.50.29 000-0098368-10	1.292.928
Bond van Grote en Jonge Gezinnen Troonstraat 125 1050 Brussel	02/513.91.70 000-1417271-04	1.883.262
Bond van Grote en van Jonge Gezinnen Troonstraat 125 1050 Brussel	021513.91.70 000-1417271-04	1.057.734
VZW Kultuurdienst van de Belgische Boerenbond Minderbroedersstraat 8 3000 Leuven	016/24.21.27 016/24.21.42 000-0160205-58	412.337
VZW Studerende Jeugd en Gezin Gaucheretstraat 205 1210 Brussel	02/241.41.10 000-0165378-90	109.273

		Bedragen 1987
Davidfonds Blijde Inkomststraat 79 3000 Leuven	016/22.18.01 000-0022385-75	339.772
Vereniging van Vlaamse Dienstplichtige Militairen De Becker Remyplein 7/1 3200 Kessel-Lo	016/25.05.78 000-0859990-85	58.405
De Kei Ter Rivierenlaan 152 2100 Deurne	03/315.51.56 000-0798248-35	411.910
Lejo Stevinstraat 14 1040 Brussel	02/238.07.05 890-5940035-77	446.485

**Vraag nr. 42
van 25 augustus 1988
van de heer D. VERVAET**

Ministeriële kabinetten — Kunstwerken uit openbare verzamelingen

Ministeriële kabinetten worden opgesmukt met kunstwerken afkomstig van openbare collecties.

Graag had ik van de Minister vernomen welke kunstwerken (naam van de kunstenaar, titel van het werk, datering, afmetingen, gebruikte materialen) er aanwezig zijn op zijn kabinet en door welke collecties ze in bruikleen worden gegeven ?

Welke van deze werken „erfde” de Minister van zijn voorganger en welke koos hij zelf ?

Welke procedure werd gevolgd bij het overnemen van de kunstwerken toen de Minister het kabinet betrok ?

Welke procedure volgde de Minister bij het uitkiezen van werken uit openbare collecties voor zijn kabinet ?

Heeft de Minister weet van het eventueel verloren gaan van kunstwerken op zijn kabinet ? Zo ja, over welke werken gaat het en welke daden heeft de Minister gesteld om dit probleem op te lossen ?

Ziet de Minister erop toe dat de kunstwerken aanwezig zijn op zijn kabinet op een gepaste wijze en met het nodige respect worden behandeld ? Welke daden heeft hij hieromtrent gesteld ?

NB : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Alle kunstwerken op mijn kabinet zijn overgenomen van mijn voorgangers. In bijlage vindt u een lijst met alle op mijn kabinet aanwezige werken.

Bij elke kabinetwisseling werd een inventaris opgesteld door gemachtigden van het kabinet van de voorganger in aanwezigheid van vertegenwoordigers van mijn kabinet en van een ambtenaar van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Tot nu toe zijn er geen kunstwerken verloren gegaan op mijn kabinet en regelmatig wordt de inventaris ervan geverifieerd.

De kunstwerken zijn afkomstig van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Administratie voor Kunst en Toerisme, Bestuur Kunst.

Naam van de kunstenaar	Titel van het werk	Afmetingen in cm
Bruna Dick	Naar buiten (serie 5 B)	86,5 x 66,5
Bruna Dick	Naar binnen (serie 5 A)	86,5 x 66,5
Cobbaert Jan	Vlammen	99,5 x 89
Collon Odette	Thermodynamique profonde	48x63
Denonne Alexandre	La tour de l'hotel de ville	77,5x 58
Dobrzycki Zygmunt	Haven van Oostende	71x59
Duguet Madeleine	Haringen	53,5x 43
Dujardin M.R.	Siphnos	69x89
Dujardin René-Marie	Githeon 1981	48,5 x 58,5
Gaudaen Gerard	Meermin 1961	42 x 29,5
Geboers Jos	Bewegingen in de ruimte	80,5 x 98,5
Goezu André	Zonder titel	28,5 x 22,5
Heuze Fernand	Composition	70 x 52,5
Lismonde Jules	Zonder titel	45x41
Masereel Frans	Jeune penseur	49x35
Reinhoud	Een vreemde droomwereld	23 x 31,5
Rogy Georges	Stilleven	49x39
Sterckmans Marie	La dame en gris	49 x 64,5
Tilleux Joseph	Interieur	54x44
Vaes Walter	De vrijdagse haring	34x26
Valckx Petrus	Levende kreeft	53 x 42,5
Valckx Petrus	Stilleven met appelen	35 x 55
Vanderlinden Jacky	Vrucht en bloemen	22x21
Van Lierde Nadine	Avoir le regard de son oeil	98x95
Vansevenant Roger	Malachias op bezoek	23,5x 18
Verbeeck Gust	Uil	25,5 x 45,5
Wijnants Sander	De verzoeking	79 x 81,5
Williame Jean	Forme	1,03 m
Zimmerman Jacques	Humen atricain	59x89

**Vraag nr. 44
van 26 augustus 1988
van de heer D. VERVAET**

Ministeriële kabinetten — Toegankelijkheid voor gehandicapten

U zal willen begrijpen dat elke medeburger volgens zijn/haar eigen geaardheid toegang tot de ministeriële kabinetten moet kunnen krijgen.

De ministeriële kabinetten zijn niet rechtstreeks gevat door het koninklijk besluit van 9 mei 1977 tot uitvoering van de wet van 17 juli 1975 betreffende de toegang van gehandicapten tot gebouwen toegankelijk voor het publiek.

Nochtans zijn heelwat kabinetten gelegen in kantoor-gebouwen. Deze gebouwen echter vallen wel onder de toepassing van de wet van 17 juli 1975 (cf. koninklijk besluit 9 mei 1977, art. 2, 10).

Mag ik van u vernemen :

1. of uw kabinet al dan niet gelegen is in een kantoor-gebouw dat na 8 juni 1977 is gebouwd ;
2. indien wel, is deze ruimte toegankelijk voor gehandicapten volgens de normen vastgesteld in art. 4 en 5 van het koninklijk besluit van 9 mei 1977 ;
3. indien niet, werden aanpassingswerken uitgevoerd of zijn deze in de toekomst gepland ;
4. indien uw kabinet gelegen is in een gebouw dat ouder is dan 8 juni 1977, heeft u inspanningen gedaan om gehandicapte medeburgers toegang te verlenen in de geest van art. 4 en 5 van het koninklijk besluit van 9 mei 1977 ?

NB : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Het gebouw waar mijn kabinet gehuisvest is, dateert van vóór 8 juni 1977.

Er zijn geen aanpassingswerken voorzien of uitgevoerd omdat er zich in de praktijk geen problemen voordoen met de toegankelijkheid voor gehandicapten.

T. KELCHTERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN TEWERKSTELLING, VORMING EN OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 11
van 25 augustus 1988
van de heer D. VERVAET

Ministeriële kabinetten — Kunstwerken uit openbare verzamelingen

Ministeriële kabinetten worden opgesmukt met kunstwerken afkomstig van openbare collecties.

Graag had ik van de Minister vernomen welke kunstwerken (naam van de kunstenaar, titel van het werk, datering, afmetingen, gebruikte materialen) er aanwezig zijn op zijn kabinet en door welke collecties ze in bruikleen worden gegeven ?

Welke van deze werken „erfde” de Minister van zijn voorganger en welke koos hij zelf ?

Welke procedure werd gevolgd bij het overnemen van de kunstwerken toen de Minister het kabinet betrok ?

Welke procedure volgde de Minister bij het uitkiezen van werken uit openbare collecties voor zijn kabinet ?

Heeft de Minister weet van het eventueel verloren gaan van kunstwerken op zijn kabinet ? Zo ja, over welke werken gaat het en welke daden heeft de Minister gesteld om dit probleem op te lossen ?

Ziet de Minister erop toe dat de kunstwerken aanwezig zijn op zijn kabinet op een gepaste wijze en met het nodige respect worden behandeld ? Welke daden heeft hij hieromtrent gesteld ?

NB : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Op mijn kabinet bevinden zich 4 kunstwerken.

Kunstenaar	Titel	Afmetingen	Materiaal
Benzormaele	Vaas met bloemen	80x60	olie op doek
A. Delaunois	Au pays monastique	76 x 95	olie op doek
L. Smets	Het strand	60x73	olie op doek
V. Dupont	Mitla	179 x 210	wandtapijt

Deze kunstwerken dragen geen datering. Ze werden alle door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in bruikleen gegeven en waren reeds aanwezig in het kabinet dat ik betrek. De procedure die gevolgd werd bij het overnemen van de kunstwerken is de klassieke „akte van bewaargeving” van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Administratie voor Kunst en Toerisme, Dienst Beeldende Kunst.

Tijdens mijn ambtstermijn zijn er geen kunstwerken verloren gegaan.

De betrokken werken zijn opgehangen in mijn bureau en de toegang tot dit deel van mijn kabinet is supplementair beveiligd.

Vraag nr. 12
van 26 augustus 1988
van de heer D. VERVAET

Ministeriële kabinetten — Toegankelijkheid voor gehandicapten

U zal willen begrijpen dat elke medeburger volgens zijn/haar eigen geaardheid toegang tot de ministeriële kabinetten moet kunnen krijgen.

De ministeriële kabinetten zijn niet rechtstreeks gevat door het koninklijk besluit van 9 mei 1977 tot uitvoering van de wet van 17 juli 1975 betreffende de toegang van gehandicapten tot gebouwen toegankelijk voor het publiek.

Nochtans zijn heelwat kabinetten gelegen in kantoor-

gebouwen. Deze gebouwen echter vallen wel onder de toepassing van de wet van 17 juli 1975 (cf. koninklijk besluit 9 mei 1977, art. 2, 10).

Mag ik van u vernemen :

1. of uw kabinet al dan niet gelegen is in een kantoorgebouw dat na 8 juni 1977 is gebouwd ;
2. indien wel, is deze ruimte toegankelijk voor gehandicapten volgens de normen vastgesteld in art. 4 en 5 van het koninklijk besluit van 9 mei 1977 ;
3. indien niet, werden aanpassingswerken uitgevoerd of zijn deze in de toekomst gepland ;
4. indien uw kabinet gelegen is in een gebouw dat ouder is dan 8 juni 1977, heeft u inspanningen gedaan om gehandicapte medeburgers toegang te verlenen in de geest van art. 4 en 5 van het koninklijk besluit van 9 mei 1977 ?

NB : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Het kabinet is gelegen in een kantoorgebouw dat reeds voor 8 juni 1977 gebouwd is, met name in 1973.
2. Niet van toepassing.
3. Bij de constructie van het kantoorgebouw is er reeds voor gezorgd dat alle kantoren toegankelijk zijn voor minder-validen.
4. Niet van toepassing.

P. DEWAELE GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 108
van 27 juli 1988
van de heer P. CHEVALIER

VTM-Sabam — Auteursrechten te betalen door abonnees

Sabam begint onderhandelingen met de kabeldistributeurs over het vaststellen van de auteursrechten door de abonnees op de kabeldistributie te betalen vanaf het jaar '1989.

Wie moet, voor wat VTM betreft, deze kosten dragen :

- de uitbaters van dit commercieel televisiestation ;
- of de abonnees op de kabeldistributie, die volledig ongevraagd dit station moeten toebedeeld krijgen ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik

melden dat het auteursrecht niet tot mijn bevoegdheid behoort. Krachtens het advies van de Raad van State van 13 juli 1983 (L 15.196/VR), bleef het auteursrecht ook na de bijzondere wet van 8 augustus 1980, een nationale materie.

Vraag nr. 109
van 1 augustus 1988
van de heer D. VERVAET

Boomsterfte te Gaasbeek — Maatregelen

De platanen (*platanus occidentalis*) op het beschermd marktpleintje in Gaasbeek (Lennik) sterven langzaam maar zeker af.

Dit proces loopt al een paar jaren en toch werd er niet ingegrepen.

Mag ik de aandacht van de geachte Minister op deze spijtige evolutie vestigen en hem vragen welke dringende maatregelen hij heeft genomen om — indien nog mogelijk — de bomendokter aan te spreken of om in de vervanging te voorzien ?

Antwoord.

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat ik het Bestuur voor Monumenten en Landschappen opdracht heb gegeven een onderzoek in te stellen naar de toestand van de platanen op het beschermd marktpleintje te Gaasbeek.

Dit onderzoek heeft uitgewezen dat de toestand van de platanen op het beschermd marktpleintje in Gaasbeek (Lennik) inderdaad bedenkelijk is : alle nog levende bomen vertonen tekenen van afsterving. Technisch gezien zouden slechts drie bomen kunnen gesaeneerd worden. Voor de overige bomen zou een interventie niet meer verantwoord zijn vanwege de geringe kansen op succes.

Het kappen en vervangen van deze bomen zou dus een verantwoorde maatregel kunnen zijn. Het voordeel van deze werkwijze in de gegeven omstandigheden is, dat de formele pleinstructuur, zowel qua volume als qua vorm, representatief blijft.

Aan het gemeentebestuur van Lennik, als eigenaar verantwoordelijk voor het behoud van dit beschermd landschap, werd gevraagd zo snel mogelijk een gedocumenteerde aanvraag tot het uitvoeren van werken bij het Bestuur voor Monumenten en Landschappen in te dienen.

Vraag nr. 112
van 2 augustus 1988
van de heer M. DIDDEN

Alden Biesen — Filmproject

Naar ik verneem werden er voor het centrum te Alden Biesen films gemaakt.

Is het mogelijk mij mee te delen welke de kostprijs van deze films is geweest ? Tevens had ik gaarne ver-

nomen wie uiteindelijk de opdracht heeft gegeven tot het uitvoeren van deze films ? Welke criteria werden bij de toekenning gehanteerd ? Heeft er een aanbesteding plaats gehad ? Hoeveel firma's hebben de gelegenheid gehad om aan deze aanbesteding deel te nemen ? Wie heeft aan de films meegewerkt ? Is het eveneens mogelijk mij mee te delen welk scenario, alsmede welke documenten gediend hebben om de films te maken ? Wordt hier rekening gehouden met de feitelijke ontstaansgeschiedenis van Alden Biesen ? Op welke wijze werden de provinciale en streekgebonden verenigingen, die zich gedurende vele jaren ingezet hebben voor de restauratie en de verlevendiging van Alden Biesen, in het filmproject betrokken ?

Antwoord

In opdracht van Alden Biesen werd in 1985 één kortfilm gemaakt, getiteld „Alden-Biesen — acht eeuwen Europese geschiedenis”.

1. De kostprijs was 1.469.650 frank.
2. De opdracht voor de uitvoering werd gegeven door de Commissaris-generaal van het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking. In 1985 werd er op de begroting van ICS een artikel voorzien ten behoeve van de internationale culturele opdrachten van Alden Biesen.
3. De opdracht werd toevertrouwd aan de laagst biedende firma.
4. Er werd geen aanbesteding gehouden, maar offerte-aanvragen.
5. Drie firma's hebben offertes ingediend.
6. De Bestuurscommissie van Alden Biesen stelde een Commissie samen die belast werd met het uitschrijven van het scenario. Deze Commissie bestond uit : de heer Paul Rock (lid van de Bestuurscommissie Alden Biesen), Jef Jans (vroeger directeur van Alden Biesen), Guido Daniels (voorzitter van de VZW Gidsen van Alden Biesen) en Suzanne Vandenhove (huidige directeur van Alden Biesen).
7. Er werd geen gebruik gemaakt van een bestaand scenario. De Commissie schreef een volledig nieuw scenario aan de hand van historisch bronnenmateriaal uit binnen- en buitenland.
8. De film behandelt op historisch gefundeerde basis de ontstaansgeschiedenis van de Duitse Orde (vanaf 1190) en van de Landcommanderij Alden Biesen (vanaf 1220).
9. De film behandelt de Europese geschiedenis van een Landcommanderij van de Duitse Orden, met name Alden Biesen. Dit thema werd door de Bestuurscommissie van Alden Biesen bepaald.

De restauratie en de regionale functie van Alden Biesen zijn mogelijke thema's voor toekomstige filmprojecten.

Vraag nr. 116 van 11 augustus 1988 van de heer J. GEYSELS

Cultureel patrimonium — Bescherming boekenbestand

Uit Nederlandse cijfers blijkt dat 30 à 35 % van de boeken uit de 19e en begin 20e eeuw definitief verloren dreigen te gaan wegens een te hoog zuurgehalte van het papier.

Kan de geachte Minister mij mededelen of er dienaangaande onderzoeken en of cijfers bekend zijn voor wat betreft Vlaanderen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag of er voor wat Vlaanderen betreft onderzoeken zijn gebeurd naar de aantasting van boeken door het te hoog zuurgehalte van het papier, deel ik het geachte lid mee dat onze grote bibliotheken zich terdege bewust zijn van deze problematiek en dat het Koninklijk Instituut van het Kunstpatrimonium momenteel een rapport samenstelt dat binnenkort zal worden gepubliceerd.

In dit rapport zullen door het Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium ontwikkelde methodes ter ontzuring van papier worden behandeld. Over deze problematiek zal in de loop van volgend jaar in de Koninklijke Bibliotheek (in samenwerking met het Rijksarchief en het KIK) een tentoonstelling worden georganiseerd.

Momenteel gaan van de Bibliotheek van het Parlement initiatieven uit om in samenspraak met de andere grote bibliotheken van het land over te gaan tot de microfilmring van oude dagbladen. Het zijn immers vooral dagbladen die na vrij korte tijd door een te hoge zuurgraad volledig verpulveren.

Vraag nr. 117 van 25 augustus 1988 van de heer D. VERVAET

Marktplaats te Asse — Bescherming als dorpsgezicht

Op maandag 8 augustus is te Asse de afbraak begonnen van een groot neo-classicistisch gebouw, gelegen aan de Markt. Deze omsloten Markt is als dorpsgezicht beschermd. Het gemeentebestuur zou er niet in geslaagd zijn, deze bescherming te doen naleven.

De eigenaar, de Heilig-Hart-Kliniek (de kloosterorde ? de eraan verbonden dokters ?) wil er een privé-parkeergarage bouwen. Met dit doel heeft hij vroeger al eens gepoogd, het uit de Oostenrijkse tijd dateren baljuwhuis te slopen, doch dit was en is als zodanig beschermd. Ditmaal is zijn opzet geslaagd. Heeft de bescherming als dorpsgezicht dan zo weinig te betekenen ? Of werd hier een loopje genomen met voorschriften, termijnen of procedures ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag dien ik het geachte lid mede

te delen dat het marktplein te Asse niet beschermd is als dorpsgezicht. De beschermingsprocedure ter zake werd in 1982 niet afgesloten met een beschermingsbesluit.

Vraag nr. 119
van 26 augustus 1988
van de heer D. VERVAET

Ministeriële kabinetten — Toegankelijkheid voor gehandicapten

U zal willen begrijpen dat elke medeburger volgens zijn/haar eigen geaardheid toegang tot de ministeriële kabinetten moet kunnen krijgen.

De ministeriële kabinetten zijn niet rechtstreeks gevat door het koninklijk besluit van 9 mei 1977 tot uitvoering van de wet van 17 juli 1975 betreffende de toegang van gehandicapten tot gebouwen toegankelijk voor het publiek.

Nochtans zijn heelwat kabinetten gelegen in kantoorgebouwen. Deze gebouwen echter vallen wel onder de toepassing van de wet van 17 juli 1975 (cf. koninklijk besluit 9 mei 1977, art. 2, 10).

Mag ik van u vernemen :

1. of uw kabinet al dan niet gelegen is in een kantoorgebouw dat na 8 juni 1977 is gebouwd ;
2. indien wel, is deze ruimte toegankelijk voor gehandicapten volgens de normen vastgesteld in art. 4 en 5 van het koninklijk besluit van 9 mei 1977 ;
3. indien niet, werden aanpassingswerken uitgevoerd of zijn deze in de toekomst gepland ;
4. indien uw kabinet gelegen is in een gebouw dat ouder is dan 8 juni 1977, heeft u inspanningen gedaan om gehandicapte medeburgers toegang te verlenen in de geest van art. 4 en 5 van het koninklijk besluit van 9 mei 1977 ?

NB : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Zoals het geachte lid terecht opmerkt vallen de ministeriële kabinetten niet onder de wet van 17 juli 1975 betreffende de toegang van gehandicapten tot gebouwen toegankelijk voor het publiek.

Daarenboven werd het gebouw, waarin mijn ministeriële kabinet gevestigd is vóór 8 juni 1977 opgetrokken.

Ik ben het echter eens met het geachte lid dat gebouwen die toegankelijk zijn voor het publiek dienen te voldoen aan de vigerende reglementering.

Om die reden zal ik bij de eigenaar verzoeken om het gebouw aan de voorschriften van het koninklijk besluit van 8 juni 1977 aan te passen.

Vraag nr. 121
van 2 september 1988
van de heer J. SAUWENS

Cultureel patrimonium — Bescherming Limburgse mijnpatrimonium

Het Bestuur voor Monumentenzorg zou een uitgebreide studie van het Limburgs mijnpatrimonium hebben gemaakt op basis van adviezen van verschillende organisaties en specialisten ter zake alsmede op basis van de inventarisatie van het bouwkundig erfgoed, zoals deze door voornoemd Bestuur in opdracht van de Gemeenschapsminister en zijn voorgangers ondernomen en gepubliceerd werd.

De voorstellen van het Bestuur voor Monumentenzorg zouden onder meer de meeste markante landschapsbepalende elementen (zoals alle schachtblokken) omvatten. Zij vormden een logisch en coherent beleidsvoorstel, dat echter niet door de geachte Minister gevolgd werd. Hierdoor werd o.i. de enorme inzet en toewijding van dit Bestuur door de Minister miskend.

Kan de geachte Minister mij medelen welke de concrete voorstellen van het Bestuur voor Monumentenzorg waren en in hoeverre zijn beslissing voor elk van de door het Bestuur voorgestelde gebouwen en sites afwijkt ? Kan hij die afwijkingen toelichten en motiveren en mij eveneens medelen op wier specialistenadvies zijn beslissingen — voor elk gebouw — gebaseerd zijn ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande het Limburgse mijnpatrimonium, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Ter zake maakte het Bestuur voor Monumenten en Landschappen mij in mei jongstleden twee concrete voorstellen — i.e. voorstellen tot opname op de voorontwerplijst — over. Deze voorstellen betroffen het volgende :

1. Maasmechelen — Eisdien :
 - a. als dorpsgezicht : de terreinen van de steenkoolmijn ;
 - b. als monument : delen van de steenkoolmijn (bovengronds), gelegen Zetellaan, bekend ten kadaster : Maasmechelen, 4e afdeling, (voorheen Eisdien) sectie A, 4 n 3/deel ; met inbegrip van alle hierna opgesomde inrichtingen en gebouwen met hun uitrusting (inwendig en uitwendig en al dan niet onroerend door aard en/of bestemming) :
 - gebouw stortbaden (kleedzaal/fietsbergplaats) ;
 - burelen exploitatie ;
 - hoofdburelen ;
 - hoofdmagazijn ;
 - oud pomphuis (vriesinstallatie) ;
 - gebouw ophaalmachines + persluchthallen ;
 - bergplaats ;
 - infirmerie ;
 - dodenhuisje ;
 - lokaal bushalte ;

- kolenwasserij/zeverij ;
- bunkers ;
- kolenlaadinstallatie ;
- passerellen ;
- draaiërij + centraal werkhuis ;
- burelen bovengronds ;
- magazijn ;
- voormalig werkhuis ;
- oude warme kaderoven ;
- gebouw contante verkoop ;
- rollende portaallaadbruggen ;
- alle spoorlijnen.

2. Genk — Waterschei :

als monument : Genk (Waterschei) : volgende gebouwen en bovengrondse inrichtingen van de steenkoolmijn gelegen te Genk (Waterschei) : André Dumontlaan 67, bekend ten kadaster : Genk, 3e afdeling, Sectie B, perceelnummer 1298 k 3 (deel) ;

reeks 1 :

het hoofdgebouw bevattende burelen, dienstlokalen en bepaalde inrichtingen voor de werknemers ;

schachtblok II met losvloer (ontvangstgebouw) ;

ophaalgebouw II met inbegrip van de ophaalmachines (extractiemachine) en toebehoren ;

de passerelle die het hoofdgebouw met het ophaalgebouw II verbindt ;

het ventilatorgebouw 1 met ventilator en transportbuizen ;

de leerpijler ;

reeks 2 :

— (plaatsing op de lijst van monumenten, stads- en dorpsgezichten is eventueel te koppelen aan de resultaten van bijkomend onderzoek) ;

— schachtblok I met losvloer (ontvangstgebouw) ;

— de passerellen die losvloer II en I verbinden ;

— de oude centrale ;

— ophaalgebouw I met inbegrip van de ophaalmachine (extractiemachine) en toebehoren ;

— de schoorsteen met waterreservoir ;

— het gebouw van de bovengrondse diensten ;

— het laboratoriumgebouw ;

— de DOWTY-werkplaats ;

— het werkhuis ;

— gebouwtje contante verkoop.

De Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen (KCML) adviseerde mij op 9 juni jongstleden het volgende :

1. Eisden :

het oorspronkelijke deel (burelen) van het hoofdgebouw ;

2. Waterschei :

— administratief gebouw (hoofdgebouw) ;

— ventilatiegebouw ;

— passerelle tot aan de eerste losvloer ;

— extractiegebouw + schachtblok ;

3. Winterslag :

— bureelgebouw + badzaal ;

— compressorenzaal + extractiemachinegebouw + de twee schachtblokken als bakens in het industriële landschap ;

— paardestallen.

Na mijn bezoek ter plaatse, waarbij ik ook overleg pleegde met mijn Collega voor Ruimtelijke Ordening Beysen en met de KS-Directie besloot ik het volgende :

1. Maasmechelen — Eisden : ik weerhield geen van de mijngebouwen voor bescherming. Het gebrek aan een zinvolle herbestemming, die garant zou moeten staan voor het gebruik, het onderhoud en het behoud van dit uitgestrekte complex, alsmede het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen lagen ten grondslag aan deze beslissing.

2. Waterschei : het hoofdgebouw nam ik in aanmerking voor bescherming als monument. Voor dit gebouw bestaat interesse vanwege de provinciale afdeling van het Algemeen Rijksarchief ;

3. Winterslag : voor bescherming komen in aanmerking : het machinegebouw en de beide schachtblokken. Deze elementen kunnen als mijnmachinemuuseum geïntegreerd worden in de aldaar geplande nieuwe woonwijk.

Ik wil er het geachte lid bij deze opmerkzaam op maken dat het feit dat ik de overige gebouwen en elementen niet weerhield voor bescherming als monument, niet gelijk staat met sloping daarvan, zoals onterecht wordt gedacht. Over eventuele sloping dien niet ik te beslissen. Als Cultuurminister, bevoegd voor het cultureel patrimonium, is het er mij in de eerste plaats om te doen geweest een representatief staal van het Limburgse mijnpatrimonium te bewaren.

Daarbij diende ik mij naar mijn oordeel echter ook te laten leiden door de reconversie van het betrokken gebied, zoals die onder meer beoogd wordt door de KS-Directie. Het behoud van een deel van het Limburgse mijnpatrimonium mag, net zoals het behoud van eender welk monument overigens, niet het voorwerp zijn van een geïsoleerde beslissing, die enkel steunt op de architecturale waarde van het gebouw in kwestie. De vraag of een voor bescherming vatbaar gebouw zijn rol kan blijven vervullen of eventueel een nieuwe rol kan opnemen binnen de maatschappij waarin het ontstond en waarvoor het bestond en bestaat, is van even grote betekenis. Het is die bekommernis die mede ten grondslag lag aan mijn „afwijkende” beslissingen inzake de Limburgse mijnen.

Vraag nr. 122

van 2 september 1988

van de heer L. VANHORENBEEK

Medische sportcontrole — Jockeys

Na paardenrennen worden geregeld dopingcontroles

verricht bij de deelnemende paarden.

Volgens de informatie waarover wij beschikken, worden evenwel vooral door jockeys in hoge mate stimulerende middelen en, mede wegens hun afslankend effect, voornamelijk amfetamines gebruikt.

Mogen wij van de geachte Minister vernemen :

1. waarom er geen dopingonderzoeken gebeuren bij de jockeys zelf ;
2. welke maatregelen hij heeft getroffen om zulks te verhelen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te verwijzen naar mijn collega, de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid, die bevoegd is inzake de medische sportcontrole, de facultatieve controle en de dopingproblematiek.

Vraag nr. 124 van 8 september 1988 van de heer M. DESOTTER

EEG — Medewerkingsinitiatieven Vlaanderen aan „Jaar van het Toerisme”

Vanaf 1 april 1989 heeft de Europese Gemeenschap als jaarthema „Het Jaar van het Toerisme” gekozen.

Graag vernam ik welke bijzondere inspanningen ons Vlaams land zal doen om mede te werken in het kader van de acties van de Europese Gemeenschap volgend jaar.

Antwoord

Het is onjuist dat de Europese Gemeenschap vanaf 1 april 1989 als jaarthema „Het Jaar van het Toerisme” heeft gekozen. Wel ligt een voorstel voor om 1990 uit te roepen tot „Jaar van het Toerisme”.

Dit zal eventueel beslist worden op de formele vergadering van de Ministers van Toerisme op 14 december aanstaande.

J. DUPRE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, LANDINRICHTING EN KMO-BELEID

Vraag nr. 107 van 1 augustus 1988 van de heer J. CUYVERS

Drinkwatervoorziening in Vlaanderen — Overzicht

In verband met de problematiek van de drinkwatervoorziening in Vlaanderen zou ik aan de geachte Minister volgende vragen wensen te stellen.

1. Hoeveel m³ drinkwater per dag gebruikt de Vlaamse industrie in Vlaanderen voor de jaren 1970, 1980, 1988, 2000 en 2050 ?
2. In welke mate doen grote bedrijven, om hun kosten te drukken, zelf al of niet aan klandestiene grondwaterwinning door gebruik te maken van zelf geboorde waterputten ?
3. In welke mate subsidieert de Vlaamse overheid het drinkwatergebruik van de industrie ?
4. Welke is de gemiddelde prijs die de Vlaamse industrie per m³ drinkwater betaalt ? Welke is de echte gemiddelde productieprijis per m³ drinkwater ?
5. Hoeveel Vlaamse gezinnen zijn nog niet aangesloten op het drinkwaterleidingsnet ? Wanneer zal elk Vlaams gezin aangesloten zijn op het net ?
6. Hoeveel m³ drinkwater gebruikt een modaal Vlaams gezin bestaande uit drie personen dat op het waterleidingsnet is aangesloten en dat over het volgend huishoudelijk waterverbruikend comfort beschikt : WC met stromend water, een badkamer met stortbad en/of ligbad, een automatische wasmachine, eventueel een vaatwasautomaat ? Graag de cijfers voor de jaren 1970, 1980, 1988, 2000 en 2050. Hoeveel m³ drinkwater zal de globale huishoudelijke consumptie aan drinkwater bedragen voor diezelfde jaren ?
7. Welke is de gemiddelde prijs die een Vlaams doorsnee gezin betaalt per m³ drinkwater voor diezelfde jaren ?
8. In welke mate subsidieert de Vlaamse overheid het drinkwaterverbruik van de gezinnen ?
9. Welke zijn de gekende en de geschatte reserves aan drinkwater in oppervlaktewater en grondwater in Vlaanderen voor de jaren 1970, 1980, 1988, 2000 en 2050 ?
10. Hoeveel m³ drinkwater voert Vlaanderen nu reeds in en tegen welke prijs/m³ ?
11. Hoeveel zal Vlaanderen moeten invoeren voor de jaren 1988, 2000 en 2050 om aan de geschatte behoeften aan drinkwater te kunnen voldoen ? Hoeveel zal de prijs per m³ bedragen ?
12. In welke mate wordt in Vlaanderen regenwater gebruikt in plaats van drinkwater door :
 - a. de industrie ;
 - b. de gezinnen ;
 - c. de overheden.
 Voor welk soort activiteit ?
13. In welke mate en hoe bevordert de Vlaamse regering het gebruik van regenwater door de drie grote groepen gebruikers : industrie, gezinnen en overheden ?
14. Welke financiële middelen denkt de Vlaamse overheid daarvoor aan te wenden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte

lid van de Vlaamse Raad mede te delen dat de nodige informatie verzameld wordt teneinde op zijn zeer omstandige vraag een volledig antwoord te kunnen geven.

Vraag nr. 108
van 1 augustus 1988
van de heer J. TIMMERMANS

Dendervervuiling — Beluchtingsproject

In januari 1986 verscheen een rapport van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie waarbij verslag wordt gemaakt van een experiment uitgevoerd in Dendermonde, waar de Dender kunstmatig werd herbelucht.

Dit zou een oplossing kunnen zijn voor waterlopen die in anaërobe toestand verkeren en de zuurstofaanvoer door natuurlijke belichting vanuit de lucht onvoldoende blijkt.

Zou het mogelijk zijn dit experiment te herhalen, gezien de huidige toestand van de Dender ?

Antwoord

Het beluchtingsproject „Dender” uitgevoerd door de NV Atlas Copco heeft gewerkt van 10 juli 1985 tot 24 september 1985 en van 1 april 1986 tot 25 juli 1986. De installatie werd telkens stilgelegd ingevolge de talrijke klachten van geurhinder door omwonenden.

De Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij heeft in samenwerking met het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie gedurende deze periode een uitgebreid meet- en monsternamaprogramma uitgevoerd.

De meetresultaten wezen op een onvoldoende werking van de installatie. De aannemer werd daarvoor in gebreke gesteld.

Naast het systeem „Atlas Copco” heeft de VWZ nog twee installaties met kunstmatige bellenbeluchting, namelijk, te Weert (Bornem) en te St.-Denys-Westrem (Gent). Beide installaties van het type „Evens” geven volledige voldoening.

Na het uitvoeren van een nieuwe meetcampagne ter controle van het zuurstofinbrengend vermogen van het systeem Atlas Copco, zal het toestel opnieuw beproefd worden :

— hetzij op de huidige plaats, na de baggerwerken en het verwijderen van de afvalwaterlozing van de papierfabriek van Oudegem ingevolge aansluiting ervan op de collector die eerstdaags gerealiseerd wordt ;

— hetzij bij het binnenstromen van de Dender in Vlaanderen, stroomopwaarts Geraardsbergen.

In een nog later stadium wordt ook onderzocht om in de waterloop rond het Provinciaal Domein te Wachtebeke het Atlas Copco-systeem te beproeven.

Vraag nr. 110
van 3 augustus 1988
van de heer J. CUYVERS

Recyclage oud papier — Toestand

Betreffende de organisatie van recyclage van oud papier zou ik graag het volgende van de geachte Minister vernemen.

1. In hoeveel gemeenten in Vlaanderen gebeurt er een gescheiden ophaling, georganiseerd door de gemeenten zelf, uitgesplitst over de volgende mogelijkheden :
 - a. containerparken ;
 - b. afzonderlijke papierophaling :
 - — wekelijks ;
 - om de 14 dagen ;
 - maandelijks ;
 - andere periodiciteit ;
 - c. combinatie van a en b ?
2. Hoeveel ton papier wordt er jaarlijks opgehaald, uitgesplitst over de mogelijkheden 2a, 2b en 2c ?
3. Welke is de gemiddelde kostprijs per ton gehaald oud papier, uitgesplitst over de mogelijkheden 2a, 2b en 2c ?
4. Hoeveel ton recycleerbaar papier wordt er jaarlijks verbrand in verbrandingsinstallaties ?
5. In welke mate wordt de verbrandingswarmte gerecupereerd ?
6. Hoeveel arbeiders zijn in de sector recuperatie oud papier tewerkgesteld ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

De ophaling van huisvuil is een gemeentelijke aangelegenheid. Voor zover de OVAM-administratie bekend, bestaat er in praktisch alle Vlaamse gemeenten onder één of andere vorm, hetzij via de brengmethode, hetzij via de haalmethode, een papierinzameling.

Inzake oud-papierinzameling doen zich de volgende situaties voor :

- huis aan huis inzameling (haalmethode)
- containers op een strategische plaats (brengmethode)
- wij kcontainerpark (brengmethode)
- containerpark (brengmethode)
- gemeentelijk depot (brengmethode)
- school (brengmethode)

De huis aan huisinzameling, meestal georganiseerd door caritatieve verenigingen en in uitzonderlijke gevallen op gemeentelijk initiatief, is de meeste verspreide wijze van oud-papierinzameling.

Enkele gemeenten plaatsen een container voor oud papier op één of meer strategische plaatsen van het grondgebied.

Het wijkcontainerpark is een pilootproject in Leuven en omgeving. Hier worden buiten oud papier tal van andere afvalstoffen ingezameld. Van de containerparken, waar ook verschillende afvalstoffen worden ingezameld, zijn er ongeveer honderd operationeel en lopen ongeveer honderdvijftig aanvragen.

Verder zijn nog een aantal gemeenten gekend waar het oud papier kan worden gebracht naar een gemeentelijk depot of een school. Combinaties van voormelde initiatieven zijn legio. Recente en exacte gegevens over deze gemeentelijke initiatieven zijn niet voorhanden.

Door de OVAM wordt tijdens de komende maanden evenwel een enquête bij alle gemeentebesturen uitgevoerd. De bedoeling is een beter inzicht te krijgen in onder andere de organisatievorm, de omvang, de frequentie en de kostprijs van initiatieven op het vlak van recyclage.

De OVAM raamt de jaarlijks opgehaalde hoeveelheid oud papier van huishoudelijke oorsprong voor Vlaanderen op 50.000 à 60.000 ton.

Bij oud-papierinzameling is het vooralsnog moeilijk te spreken over de kostprijs van 1 ton ingezameld papier vermits het grotendeels wordt ingezameld op vrijwillige basis en de containerparken en de wijkcontainerparken nog niet konden geëvalueerd worden (te recent opgericht).

In de huisvuilverbrandingsinstallaties wordt per jaar ongeveer 130.000 ton technisch recyclebaar papier verbrand.

Het theoretische warmterecuperatierendement uit de afvalstroom bedraagt bij :

- elektriciteitsproduktie : 19 %
- afstandsverwarming : 60 %
- combinatie : 40 %.

Het is pas in 1987 dat onder de code 082 bij de R.S.Z. een sociaal fonds voor de ondernemingen voor recuperatie van oud papier werd opgericht. Per 30 juni 1987 zijn voor 67 werkgevers bijdragen betaald voor 398 handarbeiders en 94 bedienden.

Dit zijn nationale gegevens. Het gros der recuperatiebedrijven is wel in Vlaanderen ingeplant.

Vraag nr. 111
van 5 augustus 1988
van de heer D. VERVAET

Wezembeek-Oppem — Aanleg visvijver en bescherming waardevolle flora

Op 29 juni 1988 stelde ik de geachte Minister een vraag (nr. 92) over de bescherming van de waardevolle flora bij de aanleg van een visvijver te Wezembeek-Oppem. Hij verwees mij toen naar zijn collega van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening. Deze stelde in zijn gevat antwoord van 3 augustus 1988 dat de werken niet conform de vergunning van 22 januari 1987 werden uitgevoerd. Hij gaf opdracht aan de bevoegde diensten de passende herstelmaatregelen uit te werken.

Dit belet niet dat de illegale werken de vegetatie rond de vijver zwaar hebben aangetast. Zo worden zeer waardevolle en beschermde orchideeënsoorten met ondergang bedreigd.

Is de geachte Minister op de hoogte van deze, reeds in mijn vraag van 29 juni 1988 vermelde, vernielingen ?

Welke daden heeft hij reeds gesteld of zal hij nog stellen om het originele plantenkleed te herstellen ?

Antwoord

In antwoord op zijn voormelde vraag, kan ik het geachte lid mededelen dat mijn diensten op de hoogte zijn van vermelde feiten.

Deze feiten vormen een overtreding op de wet Stedebouw en Ruimtelijke Ordening van 29 maart 1962, waarvoor mijn collega van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening bevoegd is.

Tot op heden werden er nog geen herstelmaatregelen uitgevoerd. Eventuele herstelmaatregelen kunnen slechts uitgevoerd worden op basis van de wet op Stedebouw en Ruimtelijke Ordening.

Mijn diensten zullen het bestuur voor Ruimtelijke Ordening deskundig advies verlenen voor maatregelen ter compensering van de verdwenen natuurwaarden, zo dit laatste bestuur dit nodig acht.

Vraag nr. 112
van 9 augustus 1988
van de heer J. CUYVERS

Luchtverontreiniging door lood langs auto wegen — Meetresultaten

In de nabijheid van autosnelwegen schijnt de loodvervuiling verontrustend hoog te zijn tot op een afstand van 100 meter. In die strook grond van 100 meter treft men nogal wat huizen met moestuinen, weiden, grasland en graanvelden aan.

Graag verneem ik het volgende van de geachte Minister.

1. Met welke frequentie door welk instituut en op welke plaatsen langs de autosnelwegen bodem- en luchtstalen worden genomen ?
2. Welke mate van loodverontreiniging in die stalen wordt aangetoond ?
3. Wie de betrokken bewoners, landbouwers en veeteelers op de hoogte brengt van die resultaten ?
4. In welke mate een strook van bomen en hoge struiken van 10 m breed de uitstoot van looddeeltjes gedeeltelijk zou opvangen, naast andere positieve neveneffecten zoals een betere verzekering van de privacy van de aan de autosnelweg grenzende huizen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mede-

delen dat door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie de luchtverontreiniging door lood in zwevend en in neervallend stof dagelijks wordt gemeten met 60 meetstations voor zware metalen. Deze zijn geïnstalleerd overeenkomstig artikel 4 van het koninklijk besluit van 3 augustus 1984 betreffende de grenswaarden van de luchtkwaliteit voor lood.

Een aantal meetstations onderzoeken specifiek de luchtverontreiniging door lood afkomstig van het verkeer. Hieruit blijkt dat het verkeer in het verleden steeds een belangrijke contaminatiebron geweest is en dat deze vorm van luchtverontreiniging thans drastisch verminderd is tengevolge van de beperking van het loodgehalte in de brandstof tot 0,15 gram per liter.

Daardoor wordt de grenswaarde van 2 microgram lood per kubieke meter lucht in Vlaanderen nergens meer benaderd tengevolge van de verkeersuitworp. De gegevens van deze meetstations en hun interpretatie worden regelmatig gepubliceerd in jaarrapporten.

Wetenschappelijk onderzoek heeft aangetoond dat in een grensstrook van enkele tientallen meters naast de autowegen er een zekere aanrijking bestaat van lood in de bodem. De aanrijking van lood in de planten is er evenwel eerder het gevolg van de afzetting van loodhoudende stof uit de lucht dan van absorptie.

De maximale looddepositie vindt plaats binnen de 10 meter van de wegrand, waar bij vochtig weer zich een aerosol afzet van verstoven water van het wegdek.

Met voorbehoud in verband met de variaties ten gevolge van de seizoenen, de hoogte, de aard en de dichtheid van de beplanting, kan gesteld worden dat een groenzone door het windschermeffect de horizontale verspreiding van de natte aerosolen en de grove stofpartikels zal beperken.

**Vraag nr. 114
van 9 augustus 1988
van de heer G. JANZEGERS**

Tienen — Maatregelen tegen bodemverontreiniging door non-ferrobedrijf

Inwoners uit de buurt van het non-ferro-bedrijf Affilips NV klagen al jaren over de rook- en lawaaihinder van dit bedrijf. Onlangs werd er een actiecomité opgericht, „Leefbare Wijk”, met als bedoeling aan die toestanden een einde te maken. Er waren immers ook andere klachten zoals bijvoorbeeld mensen die lijden aan chronische bronchitis, aan gestoorde schildklierfuncties, kinderen die aan darmkanker sterven, naar lookrieken (dezelfde lookgeur neemt men ook waar bij het afrijden van het gras), konijnen met misvormde of verkleurde levers, enzovoort. Het Stadsbestuur van Tienen lijkt deze klachten niet ernstig te nemen. Nog onlangs verklaarde de Schepen van Leefmilieu dat de klachten altijd van dezelfde paar mensen komen en dat een bodem-, lucht- en grondwateronderzoek zinloos was.

Bij navraag onder de inwoners blijkt dat reeds in 1959 klachten werden neergelegd bij het Stadsbestuur. Het zou echter tot in 1972 duren vooraleer aan het Instituut voor Scheikundig Onderzoek de opdracht werd gege-

ven grondstalen uit de tuinen in de wijk te onderzoeken. De resultaten van dit onderzoek werden tot op heden geheim gehouden. Op 5 juli jongstleden beloofde de Schepen van Leefmilieu wel aan enkele wijkbewoners dat ze deze cijfers mochten komen bekijken op 12 juli. Maar noch op 12, noch op 19 of 26 juli (zitdagen van de Schepen) was de Schepen van Leefmilieu of het dossier beschikbaar voor de wijkbewoners.

Ondertussen had het actiecomité op eigen initiatief in een vijftal tuinen grondstalen genomen op basis van een west-oost-as over het bedrijf heen. Men liet de stalen ontdelen op cadmium, koper, lood, zink, mangaan en nikkel. De resultaten waren gelijklopend met een onderzoek dat twee inwoners lieten doen door de Bodemkundige Dienst van België.

Die resultaten waren bekend op 20 juni en wijzen op een zeer zware vervuiling waardoor de bodem ongeschikt is voor het telen van gewassen, bestemd voor menselijke of dierlijke consumptie (het gebied omvat heel wat volkstuintjes, enkele weiden en percelen waarop spinazie en dergelijke geteeld worden voor een conservenfabriek) ! De gehalten aan lood, zink en koper liggen 2 à 4 keer hoger dan het maximum toelaatbaar gehalte, voor cadmium gaat het zelfs tot 16 keer het maximale toelaatbaar gehalte ! De Bodemkundige Dienst van België ziet zich dan ook verplicht het Stadsbestuur van Tienen op de hoogte te brengen van deze toestanden op 13 juli.

Op 16 juni lagen verschillende tuinen onder een rood poeder. De dienst Leefmilieu van Tienen werd onmiddellijk gealarmeerd. Op 17 juni kwam een personeelslid een staal nemen. Van wat er verder mee gebeurde, konden de inwoners, ondanks aandringen, niets vernemen. Het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie zou op 25 juli het resultaat meegedeeld hebben aan het Stadsbestuur. Wel zou op 28 juli het Instituut voor Scheikundig Onderzoek grondstalen genomen hebben in de wijk. Dit na heel wat administratieve perikelen (het Stadsbestuur was de prijsofferte van het ISO „kwijtgeraakt”) en aandringen van het Instituut. Deze dienst heeft me ook schriftelijk laten weten dat het haar verboden is, noch van het eerste onderzoek in 1972, noch van het lopende onderzoek, mededelingen te doen. Deze moeten volgens haar aangevraagd worden bij de opdrachtgever, in dit geval het Stadsbestuur van Tienen.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Is het niet aangewezen een grondig onderzoek te gelasten van alle tuinen in de hele buurt van het bedrijf ?
2. In welke gevallen zullen er saneringsmaatregelen genomen worden ? **Dewelke** ? Door wie zullen die betaald worden ? Speelt hierbij het principe „de vervuiler betaalt” ?
3. Mag een gemeentebestuur resultaten van onderzoek geheim houden indien deze een weerslag hebben op de gezondheid van de bevolking ? Kan zij aansprekelijk worden gesteld, evenals het bedrijf, voor de schade die de bewoners lijden zoals gezondheid, waardevermindering eigendom, enzovoort ?

4. Naar verluidt zou het bedrijf de laatste tijd bepaalde inspanningen gedaan hebben om de vervuiling te beperken. Welke maatregelen werden er genomen en zijn deze voldoende? In welke zin kan er een permanente en effectieve controle komen op het bedrijf? Wat indien dit niet mogelijk is?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende te antwoorden op de gestelde vragen.

De exploitatie van het non-ferrobedrijf NV Affilips is reglementair vergund bij besluit van de Bestendige Deputatie van 25 oktober 1962 en latere wijzigingen en uitbreidingen bij meerdere koninklijke en ministeriële besluiten, voor een termijn die op 12 oktober verstrijkt.

Bij besluit dd. 9 september 1985 houdende vergunning tot uitbreiding werden de strenge emissiegrenswaarden van de Duitse reglementering (TA Luft) opgelegd evenals de verplichting tot uitvoeren van periodieke emissiemetingen door een daartoe erkend laboratorium. De resultaten van deze opgelegde metingen worden ter controle medegedeeld aan het Bestuur voor Leefmilieu gelast met het toezicht op de naleving van de exploitatievoorwaarden.

Uit de tot op heden uitgevoerde emissiemetingen blijkt dat de opgelegde grenswaarden worden geëerbiedigd. Uit de meetresultaten van een vaste meetpost van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie opgesteld in de naaste omgeving blijkt verder dat de reglementaire immissiegrenswaarde voor lood en de internationaal aanvaarde immissiegrenswaarden voor de andere non-ferrometalen niet worden overschreden voor wat zwend stof betreft. Deze resultaten zijn vermoedelijk te danken aan de ingebruikname van een nieuwe filterinstallatie in 1985. Ten einde tenslotte ook nog de verontreiniging door neervallend stof te kunnen evalueren, werd recent aan het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie opdracht gegeven het huidige neervallend stof in de omgeving van genoemd bedrijf te meten. De resultaten van dit onderzoek zijn nog niet in mijn bezit.

Zoals andere non-ferrobedrijven in het Vlaamse Gewest heeft het bijna zestig jaar oude bedrijf bij afwezigheid van doeltreffende filterinstallaties in het verleden, vermoedelijk aanleiding gegeven tot bodemverontreiniging in de naaste omgeving. Ter aanvulling van het reeds beperkt aantal uitgevoerde bodemonderzoeken werd het Instituut voor Scheikundig Onderzoek (ISO) dan ook reeds eerder gevraagd bijkomende onderzoeken te doen om de omvang en de graad van de vervuiling te bepalen.

Afhankelijk van de bekomen resultaten zal eventueel een meer uitgebreid onderzoek gestart worden van alle tuinen in de naaste omgeving.

Het spreekt vanzelf dat in de mate dat dit nodig blijkt de betrokkenen in kennis zullen gesteld worden van de meetresultaten evenals van een teeltadvies zoals reeds vroeger is gebeurd bij' gelijkaardige campagnes in de streek van Noord-Limburg en Hoboken.

Het regime van de als hinderlijk ingedeelde inrichtingen (Titel 1 van het Algemeen Reglement voor de

Arbeidsbescherming) bevat geen bepalingen inzake schaderegeling of sanering. Het laat echter de rechten van derden onverkort, hetgeen betekent dat schadegevallen kunnen geregeld worden in onderling overleg of volgens de burgerlijke rechtspraak. Concrete maatregelen inzake sanering van de bodem kunnen echter slechts getroffen worden na grondige inventarisatie van de verontreiniging zoals hoger vermeld.

Vraag nr. 115 van 9 augustus 1988 van mevrouw N. MAES

NLM — Personeelskost van de afdeling „Ruilverkaveling”

Het jaarverslag 1987 van de Nationale Landmaatschappij vermeldt in zijn hoofdstuk „Ruilverkaveling” dat „de vakbekwaamheid van het personeel geaffecteerd bij de ruilverkaveling bij gebrek aan nieuwe werkprogramma's waarschijnlijk niet voldoende zal benut worden. Op die manier zal de personeelskost een te zware last worden voor een al te beperkt aantal realisaties.”

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister :

- hoe de personeelskost evolueerde ten opzichte van de kostprijs per ha in de ruilverkavelingsoperaties in de laatste 10 jaar in Vlaanderen en Wallonië ;
- of u meent dat de financiële last per arbeidseenheid en per operatie moet gedrukt worden door een groter aantal ruilverkavelingen en een omvangrijker werkprogramma. Zijn hiervoor aanvragen? Zijn de budgettaire middelen hiervoor aanwezig? Zoniet, moet dan overgegaan worden tot andere middelen zoals personeelsinkrimping om deze financiële last te verlichten?

Aangezien de ruilverkavelingskosten gedragen worden door buitengewone gewestbegrotingen en inkomstschepend zijn in de vorm van erelonen voor het personeel van de Nationale Landmaatschappij dat betaald wordt door het Ministerie van Landbouw, is het niet denkbeeldig dat de beoordeling van het nut van ruilverkavelingsoperaties wordt mede-ingegeven voor de zorg voor het behoud van het personeelsbestand bij de Maatschappij op kosten van de Gewesten.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de personeelskost van de afdeling Ruilverkaveling van de Nationale Landmaatschappij behoort tot de bevoegdheid van de nationale Minister van Landbouw.

Ik ben de mening toegedaan dat het personeel van de Nationale Landmaatschappij zo efficiënt mogelijk moet ingezet worden voor haar wettelijke opdracht.

Het lopend programma wordt in een enigszins vertraagd tempo afgehandeld, aangezien het bedrag der investeringskredieten voor ruilverkaveling en landinrichting de laatste jaren aanzienlijk werd verminderd. Momenteel is nog geen 20 % van de oppervlakte van het landelijk gebied ingericht geworden voor de bestemmingen, vastgelegd in uitvoering van de wetgeving op de ruimtelijke ordening. Deze betreurenswaardige

achterstand van het Vlaamse Gewest is op dit gebied bijzonder groot in vergelijking met onze bijzonderste buurlanden en concurrenten. In de huidige markt- en prijssituatie, waarin kostprijnsbeheersing belangrijker is dan hoge produktieniveaus, dreigt de Vlaamse landbouw het slachtoffer te worden van de gebrekkige externe landbouwstructuren, die nog in vele uitgestrekte gebieden aan de orde zijn.

Het is bijgevolg aangewezen alle beschikbare middelen in te zetten om de noodzakelijke structuurverbeteringen zo snel mogelijk door te voeren. Het ontwerp van decreet houdende oprichting van de Vlaamse Maatschappij voor Landinrichting dat onlangs door de Vlaamse Executieve werd goedgekeurd, beoogt de actiemogelijkheden van de landinrichting te verruimen.

Naast de ruilverkaveling uit kracht van de wet, die verder uitgevoerd zal worden in de uitgesproken landbouwgebieden, wordt het mogelijk aan landherinrichting te doen in de gemengde landelijke gebieden. Indien de Vlaamse Raad het decreet goedkeurt zal aldus een belangrijke bijdrage geleverd worden voor de herwaardering van het platteland in Vlaanderen. Er zijn trouwens heel wat aanvragen tot ruilverkaveling, waarvan wegens gebrek aan voldoende middelen geen gunstig gevolg kan gegeven worden.

Het feit dat de investeringskosten van de ruilverkaveling momenteel ten laste vallen van het Vlaamse Gewest terwijl de lopende uitgaven ten laste vallen van de begroting van de nationale overheid is op vandaag nog een tijdelijke situatie. Het hoger geciteerde ontwerp-decreet zal een einde stellen aan deze situatie.

Het aantal aanvragen van de belanghebbenden zelf, om tot ruilverkaveling over te gaan, is op heden nog zo groot zodat er moeilijk sprake kan zijn dat deze zou tot stand komen uit de bezorgdheid om het behoud van het personeelsbestand. Er worden op heden nog geen ambtshalve ruilverkavelingen uitgevoerd. De splitsing van de uitgaven voor ruilverkaveling in lopende uitgaven en kapitaaluitgaven is een maatregel van orthodox budgettair beheer, die toegepast wordt sedert 1959.

Vraag nr. 116
van 9 augustus 1988
van de heer J. SAUWENS

Oprichting afvalverwerkende bedrijven — Participatie OVAM

In 1985 verleende de stad Antwerpen een concessie aan het bedrijf ECC, werkzaam op de Hooge Maey, voor het „solidifiëren” van niet-giftig afval, wat eveneens het „steekvast” maken van waterrijke en pasteuze slib inhoudt. Ofschoon de capaciteit van deze speciale installaties allesbehalve volledig benut wordt, richt Indaver op een paar honderden meters daarvandaan een bedrijf op dat ook onder andere een solidificatie-eenheid zal bevatten. OVAM participeert in dit initiatief voor 170 miljoen frank.

Nu lezen wij in de pers dat Indaver voor „solidificatie” niet aan de strenge normen beantwoordt die OVAM wel aan de ECC-vestiging heeft opgelegd. Meer nog,

Indaver zou slib hebben aanvaard ter verwerking zonder over de nodige installaties te beschikken. De Antwerpse rechtbank heeft deze gang van zaken inmiddels in kortgeding veroordeeld. Men krijgt de indruk dat OVAM haar eigen normen soepeler hanteert van zodra zij zelf betrokken partij is.

Leggen zowel ICC als Indaver zich inderdaad toe op dezelfde vorm van afvalverwerking ? Zo neen, waarin ligt dan het verschil, technisch en volgens het doel van de bewerking ?

In welke andere afvalverwerkings- en verwijderingsmaatschappijen participeert OVAM ? Voor welke bedragen en in welke procenten ? Welke OVAM-ambtenaren zetelen ook in het bestuur van dergelijke firma's ?

Welke initiatieven zijn of worden er ondernomen om te vermijden dat OVAM zowel rechter als partij is, vooral dan als dit de correcte gang van zaken ten slechte komt ?

Treedt u op in de situatie zoals die zich in Antwerpen voordoet ?

Antwoord

In antwoord op bovenvermelde vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Vooreerst de vergelijking tussen ECC en Indaver qua doelstelling. Het bedrijf ECC is uitgebouwd als onderdeel van de vergunde stortplaats de Hooge Maey met als doel de aangehouden pasteuze en niet-steekvaste slibs te solidifiëren alvorens deze te laten storten.

In de uitbatingsvoorwaarden van hogergenoemde stortplaats zijn, gelet op het ontbreken van een ondoordringende afsluitlaag op de bodem van het stort, uitsluitend gesolidificeerde slibs toegelaten. Bijgevolg worden de aangevoerde pasteuze slibs niet enkel steekvast gemaakt doch ook gesolidificeerd hetgeen de uitloogbaarheid van verontreinigende elementen gevoelig verlaagt.

In de uitbatingsvoorwaarden van de stortplaats klasse I van Indaver is deze solidificatie niet opgelegd daar de bodem van deze stortplaats een dubbele afdichting heeft (ondoordringend bodemmateriaal én folie van 2 mm). Wel is er gesteld dat enkel „steekvaste” afvalstoffen mogen gestort worden, dit om de stabiliteit van het stort niet in het gedrang te brengen.

De vergunning stelt ook dat : „ . . . afvalstoffen met onvoldoende draagkracht moeten voor het storten worden vermengd met tussenafdekmaterialen of met andere afvalstoffen teneinde met de beschikbare technische middelen veilig te kunnen worden gestort...”. In toepassing van dit artikel is door de NV Indaver een aangepast technisch middel (vuilverzetmachine met mengbak) ingezet.

In tegenstelling tot de NV Indaver heeft de ECC-vestiging dus enkel als activiteit het solidifiëren van slibs ten behoeve van de stortplaats Hooge Maey.

De NV Indaver daarentegen baat niet enkel een stort-

plaats uit doch is tevens een vergund vernietigingscentrum voor giftige en niet-giftige afvalstoffen.

Bovendien weze vermeld dat op heden een verguningsaanvraag loopt voor het inrichten van een solidificatie-eenheid alhoewel deze verplichting ten opzichte van haar stortplaats niet is opgelegd. De beslissing van de NV Indaver om toch een solidificatie-eenheid uit te bouwen is gebaseerd op het feit dat, door enkel gesolidificeerde slibs te storten, de belasting van zijn zuiveringsstation voor percolaat gevoelig daalt.

In antwoord op zijn tweede vraag kan ik het geachte lid mededelen dat OVAM in geen andere afvalverwerkings- en verwijderingsmaatschappij participeert.

De OVAM heeft, conform het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981, als taak te zorgen voor een geïntegreerd en gecoördineerd afvalstoffenbeheer. Het ontwerpen, bouwen en exploiteren van verwerkingsinstallaties behoort volgens artikel 13 § 1 van bovenvermeld decreet tot de taken van de OVAM.

Gezien het beperkt aantal participaties, en met de hiervoor vermelde toelichting voor ogen moet gesteld worden dat, de discussie „rechter en partij” tot nu toe vooral theoretisch is en maatregelen zich niet direct opdringen.

Vraag nr. 117
van 9 augustus 1988
van de heer J. SAUWENS

Inplanting hinderlijk bedrijf in KMO-zone en stockage gevaarlijke stoffen te Hasselt — Maatregelen en MER

De bewoners van de Maastrichtersteenweg te Hasselt zijn niet zo gerust omtrent het in hun buurt ingeplante Japanse bedrijf Yamauchi. Het blijkt immers om een hinderlijk bedrijf van eerste categorie te gaan dat eigenlijk niet thuishoort in de KMO-zone waarin het zich nu bevindt. Jammer genoeg voor de omwonenden verloopt het onderzoek de *commodo* et *incommodo* pas als het bedrijf er al staat en moeten ze merken dat er gevaarlijke stoffen opgeslagen en verwerkt worden, in casu chloorverbindingen. Omdat de buurtbewoners op een heel aantal vragen nog geen antwoord hebben, hebben ze de stopzetting van de werkzaamheden bij Yamauchi gevraagd.

Ik zou graag weten wat de houding van de Minister is in deze kwestie. Is de vestiging van het bedrijf waarvan sprake juridisch in orde? Hebt u reeds een beroep ontvangen tegen de exploitatievergunning voor deze firma? Zo ja, welk is uw besluit? Waarom is er geen MER opgesteld? Is het bedrijf voldoende uitgerust om de nodige garanties te kunnen bieden inzake leefmilieu?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het hier een middelgrote inrichting betreft voor de fabricage van kleine onderdelen voor video en audio-apparatuur die overeenkomstig titel 1 van het ARAB als hinderlijke inrichting ingedeeld is in de eerste klasse. Het behoort tot de bevoegdheid van de

Bestendige Deputatie van de provincieraad van Limburg in eerste aanleg uitspraak te doen over de nog in behandeling zijnde exploitatievergunningsaanvraag.

Slechts in geval van beroep tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie, ben ik bevoegd om zelf ter zake een beslissing te treffen.

Wat het opstellen van een milieueffectenrapport met betrekking tot de vestiging van een dergelijk bedrijf betreft, wil ik het geachte lid er op wijzen dat de milieueffectenrapportering, overeenkomstig de Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, slechts wordt voorzien voor grote projecten die aanzienlijke gevolgen voor het milieu kunnen hebben.

Bedrijven, zoals hier bedoeld, beantwoorden niet aan dit criterium en komen dan ook niet voor op de lijst van de inrichtingen die overeenkomstig vermelde EG-Richtlijn aan de milieueffectrapportering moeten onderworpen worden, noch op de lijst van de administratieve onderrichting nr. 88/6/1 dd. 22 juni 1988 die ik aan het Bestuur voor Leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu ter zake verstrekte.

Vraag nr. 118
van 9 augustus 1988
van de heer V. ANCIAUX

Luchtvervuiling in industriezone Buda (Halle-Vilvoorde) — Maatregelen

1 Zoals alle weggebruikers die geregeld over de viaduct van Vilvoorde rijden, ben ik verwonderd over de aanzienlijke pollutie die door de industriezone Buda (Halle-Vilvoorde), gelegen aan het kanaal van Willebroek, veroorzaakt wordt.

Kan de Gemeenschapsminister me zeggen of, bijvoorbeeld de uitgestoten zwarte rook de wettelijke normen niet overschrijdt?

2 Anderzijds vernam ik graag welke maatregelen zouden kunnen genomen worden om deze systematische aantasting van het leefmilieu tegen te gaan.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de luchtverontreiniging in het Vilvoordse bestendig gevolgd wordt door de bevoegde Vlaamse diensten, met name het Bestuur voor Leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu. De luchtverontreiniging wordt er permanent gecontroleerd door vaste meetposten, geëxploiteerd door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie, enerzijds van het automatisch telemetrische meetnet (station R 020) en van het zwavel-rookmeetnet (stations 008, 020, 022 en 045) en anderzijds van het Vlaams Regionaal meetnet voor luchtverontreiniging (station VIL 01). Deze metingen werden daarenboven nog aangevuld met metingen van het mobiele meetlabo.

De door het geachte lid aangehaalde luchtverontreiniging ter hoogte van de viaduct van de autosnelweg te Vilvoorde is evenwel grotendeels afkomstig van een chemisch bedrijf evenals van een cokesbedrijf gevestigd in de nabijgelegen industriezone van het Brusselse Gewest.

Alhoewel de emissies van genoemde bedrijven op kortere afstand tot aanzienlijke luchtverontreinigingspieken kunnen aanleiding geven, veroorzaken deze in het centrum van Vilvoorde geen hoge concentraties meer. Bij zuidwestelijke windrichting kunnen deze emissies daarentegen wel zorgen voor hinder voor het verkeer op de viaduct van de autosnelweg. Mede wegens de korte duur van de hoge piekconcentraties, worden geen overschrijdingen van de normen vastgesteld.

Met betrekking tot de verontreiniging veroorzaakt door de te Vilvoorde, in het Vlaamse Gewest, gelegen bedrijven, werden reeds in het kader van een eender doorgevoerde milieuscanning saneringswerken opgelegd en doorgevoerd. De eventuele sanering van de luchtverontreiniging veroorzaakt door de op het grondgebied van de stad Brussel gelegen bedrijven is echter een aangelegenheid die tot de bevoegdheid behoort van de Staatssecretaris voor het Brusselse Gewest.

Vraag nr. 119
van 11 augustus 1988
van de heer J. GEYSELS

RWZI — Turnhout — Pompstation Tienblokkenlaan

Uit het jaarverslag van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij van 1987 blijkt dat in het pompstation „Tienblokkenlaan” (RWZI-Turnhout) zware defecten zijn geweest aan de mechanische uitrusting.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Hoelang is het pompstation hierdoor buiten werking gesteld geweest ?
2. Hoe werden de afvalwaters gedurende de buiten werkingstelling naar de RWZI gepompt ?
3. Op welke manier wordt er een definitieve oplossing voorzien voor voornoemde pompinstallatie ? Op welke termijn en wat zijn de geraamde kosten ?

Antwoord

Hierbij heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

U verwijst naar het jaarverslag van de VWZ dd. 1987, waarin vermeld staat dat het pompstation „Tienblokkenlaan” dat de afvalwaters van de industriezone Turnhout verpompt naar de RWZI Turnhout, gedurende een bepaalde periode buiten bedrijf gesteld werd ten gevolge van zware defecten aan de mechanische uitrusting.

Bij beslissing van de Raad van Bestuur van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij van 26 januari 1988, agendapunt 3066, werd bedoeld pompstation door de

VWZ onder voorbehoud overgenomen van de Stad Turnhout.

Dit betekent dat het herstellen van de defecten waarover sprake, nog onder de bevoegdheid van de Stad Turnhout viel.

Volgens de bevoegde diensten van de Stad is het pompstation gedurende enkele weken buiten bedrijf geweest. De afvalwaters werden tijdens deze periode bij middel van een mobiele pompeenheid verpompt naar de RWZI Turnhout.

Uit de AWP niveau III-studie van Turnhout door de VWZ blijkt dat het pompstation „Tienblokkenlaan” volledig zal vernieuwd worden (kostprijs raming 6.500.000 frank — 1989). Deze vernieuwing kadert eveneens in de optie om een gedeelte (10.000 i.e.) van het industrieel afvalwater van Turnhout te verpompen naar de RWZI Vosselaar, die uitgebreid zal worden (1989). Het resterende gedeelte zal dan getransporteerd worden naar de gerenoveerde RWZI Turnhout (1988) zoals vermeld in de AWP niveau III-studie.

Vraag nr. 120
van 22 augustus 1988
van de heer J. SAUWENS

Hasselt — Milieuhinder veroorzaakt door mestkippenstal

De bewoners van de Runkerkiezel en de Haagstraat in Hasselt klagen over de aanzienlijke hinder die zij ondervinden van een kippenfokkerij, gelegen in hun wijk. Stank, (het bedrijf heeft geen filters), lawaaihinder (ook 's nachts) en bodemverontreiniging behoren er tot de orde van de dag. Klachten hebben tot nu toe nog niet veel verholpen aan deze situatie.

Wordt er ter zake een onderzoek gehouden ? Welke klachten hebben u al bereikt ? Beantwoordt het bedrijf aan de leefmilieubepalingen ? Treedt u op tegen overtredingen hierop ? Op welke wijze ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de bedoelde mestkippenstal vergund werd bij het besluit van de Bestendige Deputatie van de provincieraad van Limburg dd. 28/10/1987.

Tegen dit vergunningsbesluit werd door één buur beroep aangetekend. Buiten dit beroepschrift werden mij geen klachten toegezonden.

Het beroep is thans in onderzoek bij de bevoegde administratie. Wanneer het verslag van dit onderzoek mij bereikt, zal ik op basis van de resultaten van het uitgevoerde onderzoek uitspraak over de vergunning in laatste aanleg doen.

Vraag nr. 121
van 25 augustus 1988
van de heer D. VERVAET

Ministeriële kabinetten — Kunstwerken uit openbare verzamelingen

Ministeriële kabinetten worden opgesmukt met kunst-

werken afkomstig van openbare collecties.

Graag had ik van de Minister vernomen welke kunstwerken (naam van de kunstenaar, titel van het werk, datering, afmetingen, gebruikte materialen) er aanwezig zijn op zijn kabinet en door welke collecties ze in bruikleen worden gegeven ?

Welke van deze werken „erfde” de Minister van zijn voorganger en welke koos hij zelf ?

Welke procedure werd gevolgd bij het overnemen van de kunstwerken toen de Minister het kabinet betrok ?

Welke procedure volgde de Minister bij het uitkiezen van werken uit openbare collecties voor zijn kabinet ?

Heeft de Minister weet van het eventueel verloren gaan van kunstwerken op zijn kabinet ? Zo ja, over welke werken gaat het en welke daden heeft de Minister **gesteld om** dit probleem op te lossen ?

Ziet de Minister erop toe dat de kunstwerken aanwezig zijn op zijn kabinet op een gepaste wijze en met het nodige respect worden behandeld ? Welke daden heeft hij hieromtrent **gesteld** ?

NB : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat mijn kabinet inderdaad beschikt over een aantal kunstwerken.

Het gaat hier meer bepaald over een vijftiental werken die in bewaring werden gegeven door de Administratie voor Kunst en Toerisme van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en een viertal werken van het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten.

De kunstwerken van de Vlaamse Gemeenschap werden samen met de inventaris overgenomen van mijn collega Gemeenschapsminister, zoals voorgeschreven door de reglementen en voorschriften aangaande overname van de goederen van de Staat.

De kunstwerken van het Koninklijk Museum van Antwerpen werden ons in bewaring gegeven op 2 augustus 1988.

Voor alle kunstwerken werd een desbetreffende akte van bewaargeving onderschreven.

Tevens kan ik het geachte lid mededelen dat nog alle kunstwerken in ons bezit zijn en zich in een degelijke staat bevinden.

Vraag nr. 122
van 26 augustus 1988
van de heer D. VERVAET

Ministeriële kabinetten — Toegankelijkheid voor gehandicapten

U zal willen begrijpen dat elke medeburger volgens zijn/haar eigen geaardheid toegang tot de ministeriële kabinetten moet kunnen krijgen.

De ministeriële kabinetten zijn niet rechtstreeks gevat door het koninklijk besluit van 9 mei 1977 tot uitvoering van de wet van 17 juli 1975 betreffende de toegang van gehandicapten tot gebouwen toegankelijk voor het publiek.

Nochtans zijn **heelwat** kabinetten gelegen in kantoorgebouwen. Deze gebouwen echter vallen wel onder de toepassing van de wet van 17 juli 1975 (cf. koninklijk besluit 9 mei 1977, art. 2, 10).

Mag ik van u vernemen :

1. of uw kabinet al dan niet gelegen is in een kantoorgebouw dat na 8 juni 1977 is gebouwd ;
2. indien wel, is deze ruimte toegankelijk voor gehandicapten volgens de normen vastgesteld in art. 4 en 5 van het koninklijk besluit van 9 mei 1977 ;
3. indien niet, werden aanpassingswerken uitgevoerd of zijn deze in de toekomst gepland ;
4. indien uw kabinet gelegen is in een gebouw dat ouder is dan 8 juni 1977, heeft u inspanningen gedaan om gehandicapte medeburgers toegang te verlenen in de geest van art. 4 en 5 van het koninklijk besluit van 9 mei 1977 ?

NB : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid hierbij mededelen dat de lokalen van mijn kabinet gevestigd zijn in de kantoorgebouwen van de Meeûsquare 35, 1040 Brussel (5e en 6e verdieping).

Voormelde lokalen worden gehuurd van een **privé-onderneming**. Dit gebouw werd opgetrokken eind 1974, cf. datum van bouwvergunning 18 juli 1974. Als dusdanig valt dit gebouw dus niet onder de toepassingsfeer van het koninklijk besluit van 9 mei 1977.

Bovendien worden de verschillende verdiepingen van het gebouw door meerdere firma's gehuurd, die niet altijd tot doel hebben de kantoorruimten toegankelijk te maken voor het publiek.

Als één van de huurders is het dan ook niet mogelijk de eigenaar formele verplichtingen op te leggen om het gebouw aan te passen in de zin van artikelen 4 en 5 van het koninklijk besluit van 9 mei 1977.

Niettemin zijn de kantoorruimten van het kabinet, mits een weinig hulp, toegankelijk voor gehandicapten.

Vraag nr. 123
van 26 augustus 1988
van de heer D. VERVAET

Beschermde Floordambos te Melsbroek — Dunningskappingen

Naar verluidt werden vorige winter bomen geveld in het beschermde Floordambos te Melsbroek. Volgens de Vlaamse Golf gaat het om „dunningskappingen”.

Merkwaardig is evenwel dat uitgerekend op deze plaatsen de nieuwgeplande golfbanen zijn voorzien.

De Koninklijke Commissie van Monumenten en Landschappen, door de Minister om advies gevraagd, stelde dat de aanleg van een golf onaanvaardbaar is en absoluut strijdig met het beschermingsbesluit.

Graag had ik van de Minister vernomen hoeveel bomen er werden gekapt en van welke soort ze waren ?

Was de Minister eveneens de mening toegedaan dat het hier om verantwoorde „dunningskappingen” gaat ? **Zoniet**, welke daden zal hij stellen om heraanplant te bevelen ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat de door hem gestelde vragen ressorteren onder de bevoegdheid van de heer Gemeenschapsminister van Cultuur en van de heer Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

H. WECKX GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 23
van 20 juli 1988
van mevrouw N. MAES**

Onderwijs beeldende kunsten met beperkt leerplan — Prestatie-uren en subsidiëring

Ten opzichte van het referentiejaar van de prestatiestop 1981-1982 is het aantal regelmatige leerlingen in het onderwijs in de beeldende kunsten met beperkt leerplan voor het schooljaar 1987-1988 van 29.500 leerlingen naar 34.000 regelmatige leerlingen opgeklommen, een stijging met 15,25 % .

Op 1 oktober 1987 was het aantal ingerichte en gesubsidieerde prestatie-uren in de inrichtingen voor onderwijs in de beeldende kunsten met beperkt leerplan, dat in totaal 13.650 uren per week bedroeg, opgedeeld als volgt :

- leermeesters basiscyclus : 2.000 uren/week ;
- leraars lager secundaire cyclus : 1.400 uren/week ;
- leraars hoger secundaire cyclus : 6.850 uren/week ;
- leraars finaliteitscyclus : 1.150 uren/week ;
- directie-uren : 1.100 uren/week ;
- studiemeesters-opvoeders : 1.150 uren/week.

Wanneer de begrotingsruiter „prestatiestop” niet langer zou gelden en de normale norm van het Schoolpact opnieuw zou worden toegepast, zouden de leraarsuren die zouden moeten ingericht en gesubsidieerd worden, er als volgt uitzien :

- leermeesters basiscyclus : 3.300 uren/week ;
- leraars lager secundaire cyclus : 1.500 uren/week ;
- leraars hoger secundaire cyclus : 8.300 uren/week ;
- leraars finaliteitscyclus : 2.200 uren/week.

Omgezet in voltijdse betrekkingen betekent dit :

- leermeesters basiscyclus : 165 voltijdse opdrachten ;
- leraars lager secundaire cyclus : 75 voltijdse opdrachten ;
- leraars hoger secundaire cyclus : 415 voltijdse opdrachten ;
- leraars finaliteitscyclus : 110 voltijdse opdrachten.

Een vergelijking met de reëel ingerichte en gesubsidieerde uren :

- leermeesters basiscyclus : 65 voltijdse opdrachten meer ;
- leraars lager secundaire cyclus : 5 voltijdse opdrachten meer ;
- leraars hoger secundaire cyclus : 73 voltijdse opdrachten meer ;
- leraars finaliteitscyclus : 53 voltijdse opdrachten meer.

Daarom zou ik de geachte Minister de volgende vragen willen stellen.

1. Acht u de overbevolkte klassen in de voorbereidende en hoger secundaire cycli nog langer verantwoord ?
2. Welke plannen zijn er om de wachtlijsten — zoals in het muziekonderwijs — nu ook in de beeldende kunsten te voorkomen ?
3. Nu ons leerlingenaantal met meer dan 15 % is toegenomen wens ik uw mening te vernemen over de werkingstoelagen in vergelijking met het technisch onderwijs.

Antwoord

In antwoord op haar hierboven vermelde vraag, deel ik het geachte lid mee wat volgt.

1. Door mijn geachte voorganger werd samen met een voorstel tot herstructurering van het muziekonderwijs, een voorstel tot aanpassing van de organisatie van het onderwijs in de beeldende kunst met beperkt leerplan aan de Executieve voorgelegd. Over dit laatste werd echter geen beslissing genomen. Bedoeld voorstel hield een rationalisatie in, doch daar werd eveneens de opheffing van wat u noemt „de begrotingsruiter prestatiestop” aan gekoppeld. De achterliggende reden van dit voorstel was, en deze is nog steeds geldig, dat de prestatiestop dringend diende opgeheven om een einde te maken aan de overbevolkte klassen.
2. In mijn opdracht zal de bevoegde adviescommissie een colloquium met alle betrokkenen op 23 oktober aanstaande organiseren omtrent de organisatie van het onderwijs in de beeldende kunst. Op basis van de besluiten van dit colloquium kunnen de voornoemde voorstellen eventueel bijgestuurd worden en na overleg opnieuw voorgelegd aan de Executieve.
3. De werkingstoelagen worden in het kunstonderwijs met beperkt leerplan berekend op basis van een toelage per gedeelte van 40 uur/jaar voor elke regelmatige leerling ; het aantal in aanmerking te nemen

gedeelten mag niet hoger zijn dan acht. De toelagen bedragen op dit ogenblik :

- 250,35 fr. per schijf voor de basiscyclus ;
- 398,94 fr. per schijf voor de lager secundaire cyclus ;
- 398,94 fr. per schijf voor de hoger secundaire afdeling, met uitzondering van de afdelingen Bouwkunde en Kunstambachten (finaliteitscyclus inclus) ;
- 452,16 fr. per schijf voor de afdelingen bouwkunde en kunstambachten van de hogere secundaire afdelingen (finaliteitscyclus inclus).

De grondslag voor deze berekening vindt men terug in artikel 13 van het koninklijk besluit van 22 maart 1961.

Deze toelagen zijn vergelijkbaar met deze toegekend in het technisch onderwijs.

Vraag nr. 26
van 18 augustus 1988
van mevrouw N. MAES

HOBU — Interpretatie 30 lesweken

In sommige HOBU-scholen bestaat discussie over de interpretatie die moet worden gegeven aan de verplichting tot het geven van 30 lesweken.

Sommige scholen verplichten de leraars tot het inhalen van de lessen die door verlofdagen zijn weggevallen. De leerlingen moeten dan in sommige weken meer dan 32 lessen volgen, terwijl het maximum 32 uren draagt.

Daarom zou ik de geachte Minister willen vragen welke interpretatie hier geldt.

Antwoord

In antwoord op haar vraag omtrent de interpretatie van de opvulling van 30 lesweken in het HOBU, ben ik zo vrij, het geachte lid erop te wijzen dat deze aangelegenheid vooralsnog onder de bevoegdheid van de nationale Regering ressorteert.

Vraag nr. 27
van 25 augustus 1988
van de heer D. VERVAET

Ministeriële kabinetten — Kunstwerken uit openbare verzamelingen

Ministeriële kabinetten worden opgesmukt met kunstwerken afkomstig van openbare collecties.

Graag had ik van de Minister vernomen welke kunstwerken (naam van de kunstenaar, titel van het werk, datering, afmetingen, gebruikte materialen) er aanwezig zijn op zijn kabinet en door welke collecties ze in bruikleen worden gegeven ?

Welke van deze werken „erfde” de Minister van zijn voorganger en welke koos hij zelf ?

Welke procedure werd gevolgd bij het overnemen van de kunstwerken toen de Minister het kabinet betrok ?

Welke procedure volgde de Minister bij het uitkiezen van werken uit openbare collecties voor zijn kabinet ?

Heeft de Minister weet van het eventueel verloren gaan van kunstwerken op zijn kabinet ? Zo ja, over welke werken gaat het en welke daden heeft de Minister gesteld om dit probleem op te lossen ?

Ziet de Minister erop toe dat de kunstwerken aanwezig zijn op zijn kabinet op een gepaste wijze en met het nodige respect worden behandeld ? Welke daden heeft hij hieromtrent gesteld ?

NB : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik het volgende meedelen.

1. Aanwezige kunstwerken : 3 schilderijen, die in bruikleen gegeven zijn door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (dienst Beeldende Kunst en Musea) :
 - a. Auteur : Stobbaerts Marcel
 Titel : L'enfant et la Poupée
 Afmetingen : 73 x 61
 - b. Auteur : Van Offel (Quentin of Stan)
 Titel : Abstract Stilleven
 Afmetingen : 46 x 55
 - c. Auteur : Martin Aimée
 Titel : Grand bouquet provençal
 Afmetingen : 130 x 81
2. Deze drie werken zijn overgenomen van mijn voorganger.
3. De werken werden vermeld op de inventaris van de overgedragen goederen.
4. De Minister koos tot heden zelf nog geen enkel kunstwerk.
5. Er zijn geen kunstwerken verloren gegaan.
6. De aanwezige kunstwerken worden op een gepaste wijze en met het nodige respect behandeld.

Vraag nr. 28
van 26 augustus 1988
van de heer D. VERVAET

Ministeriële kabinetten — Toegankelijkheid voor gehandicapten

U zal willen begrijpen dat elke medeburger volgens zijn/haar eigen geaardheid toegang tot de ministeriële kabinetten moet kunnen krijgen.

De ministeriële kabinetten zijn niet rechtstreeks gevat door het koninklijk besluit van 9 mei 1977 tot uitvoering van de wet van 17 juli 1975 betreffende de toegang van gehandicapten tot gebouwen toegankelijk voor het publiek.

Nochtans zijn heelwat kabinetten gelegen in kantoor-gebouwen. Deze gebouwen echter vallen wel onder de toepassing van de wet van 17 juli 1975 (cf. koninklijk besluit 9 mei 1977, art. 2, 10).

Mag ik van u vernemen :

1. of uw kabinet al dan niet gelegen is in een kantoor-gebouw dat na 8 juni 1977 is gebouwd ;
2. indien wel, is deze ruimte toegankelijk voor gehandicapten volgens de normen vastgesteld in art. 4 en 5 van het koninklijk besluit van 9 mei 1977 ;
3. indien niet, werden aanpassingswerken uitgevoerd of zijn deze in de toekomst gepland ;
4. indien uw kabinet gelegen is in een gebouw dat ouder is dan 8 juni 1977, heeft u inspanningen gedaan om gehandicapte medeburgers toegang te verlenen in de geest van art. 4 en 5 van het koninklijk besluit van 9 mei 1977 ?

NB : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

In antwoord op uw vraag kan ik u meedelen dat het kabinet van de Gemeenschapsminister van Onderwijs en Brusselse Aangelegenheden gelegen is in een kantoorgebouw dat vóór 8 juni 1977 is gebouwd.

Het gebouw beantwoordt in ruime mate aan de normen van de artikelen 4 en 5 van het koninklijk besluit van 9 mei 1977. In de praktijk is er geen enkel probleem voor wat betreft de toegang van gehandicapten tot het gebouw.

Vraag nr. 29 van 5 september 1988 van mevrouw N. MAES

Kunstonderwijs — Opvulling tekort aan gesubsidieerde lesuren

Om Kunstonderwijs aan 700 leerlingen te kunnen verstrekken, beschikt een Academie voor Schone Kunsten over slechts 136,5 gesubsidieerde lesuren per week verdeeld als volgt :

- Jeugdatelier met 200 leerlingen : 22 lesuren/week
- Lager Secundair met 40 leerlingen : 9 lesuren/week
- Hoger Secundair met 460 leerlingen (finaliteit) :
85,5 lesuren/week
- Directie : 20 uren/week

Om het tekort aan gesubsidieerde lesuren op te vangen is een Directeur (met directie-opdracht van 20 uur) soms verplicht om nog 28 uur gratis les te geven.

Gaarne vernam ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Vindt u een opdracht van 48 uur per week nog verantwoord ? (Waarvan dan nog 28 uur gratis)
2. Welke mogelijke oplossingen ziet u om het tekort

aan gesubsidieerde lesuren op te vullen, waarbij de kwaliteit van het verleende onderwijs kan gewaarborgd blijven ?

Antwoord

Zoals ook aangegeven in mijn antwoord op vraag 23 dd. 20.7.1988 van het geachte lid, ben ik van mening dat er dringend maatregelen moeten genomen worden die toelaten, de urenblokkering opgelegd door artikel 13 van het begrotingsdecreet te doorbreken.

Deze maatregelen moeten echter voorafgaandelijk nader overlegd worden met de betrokken sector en terzeldertijd binnen de financiële mogelijkheden realiseerbaar zijn. Op 23 oktober eerstkomende zal hieromtrent een colloquium georganiseerd worden, teneinde zo spoedig mogelijk aan de Vlaamse Executieve passende maatregelen ter goedkeuring te kunnen voorleggen.

E. BEYSEN GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 80 van 1 augustus 1988 van de heer J. TIMMERMANS

Geraardsbergen — Uithangen van openbare onderzoeken

Volgens de gemeentewet moeten de openbare onderzoeken onder andere aan elk gemeentehuis zichtbaar voor het publiek worden opgehangen, 24 uur op 24.

In de Stad Geraardsbergen is dit niet het geval. Eerder reeds waren deze berichten slechts zichtbaar gedurende de kantooruren. Recent werd het bord waarop de onderzoeken worden aangebracht binnenin het Stadhuis in een lokaal geplaatst, welk meestal vergrendeld is. Uit getuigenissen en persberichten blijkt dat men zelf om de sleutel moet gaan vragen bij de bevoegde diensten.

Gezien deze handelwijze tegen alle wettelijke beschikkingen indruist kunnen ook de ter zake genomen beslissingen aangevochten worden.

Teneinde deze verplichte openbaarheid van bestuur en ook de rechtszekerheid van de betrokken burgers te waarborgen, verzoek ik de geachte Gemeenschapsminister mij mede te delen :

1. welk gevolg voorbehouden werd aan de klachten ter zake van Leefmilieu Geraardsbergen bij de Bestendige Deputatie en de AROL-diensten van de Provincie Oost-Vlaanderen ;
2. welke maatregelen hij eventueel genomen heeft of zinnens is te nemen, teneinde dergelijke nefaste bestuurshandelingen te voorkomen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Artikel 129 van de Grondwet bepaalt dat geen besluit of verordening van gemeentelijk bestuur verbindend is, dan na te zijn bekendgemaakt in de vorm bij de wet bepaald.

Artikel 102 van de gemeentewet bepaalt dat het College van Burgemeester en Schepenen de reglementen en verordeningen van de Gemeenteraad of het College bekendmaakt, evenals de wijze waarop de bekendmaking moet gebeuren en haar vormvereisten.

De aanplakking van de openbare onderzoeken waarover de vraag van het geachte lid schijnt te handelen, is in het bijzonder geregeld wat het leefmilieu betreft, door het Algemeen Reglement voor de bescherming van de Arbeid (ARAB) titel 1, gevoegd bij het Besluit van de Regent van 11 februari 1946, ondermeer in artikelen 4 en 12 ; wat Ruimtelijke Ordening en Stedebouw betreft, door de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening en van de Stedebouw, ondermeer in artikel 10.

Deze laatste twee wetten organiseren tevens een specifieke wijze van beroep door belanghebbenden en van toezicht door de overheid.

Tevens kan ik bevestigen dat bij de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu — Oost-Vlaanderen een klacht werd ingediend door de VZW Leefmilieu-Geraardsbergen, tegen de wijze waarop het openbaar onderzoek plaatsvond voor wat het beroep bij de Gouverneur voor een exploitatievergunning op naam van de PVBA Rivo Trans aangaat.

Aangezien het geen klacht inzake ruimtelijke ordening betreft, moet ik het geachte lid, wat de hogervermelde klacht betreft, verwijzen naar mijn achtbare collega, bevoegd voor leefmilieu.

Vraag nr. 82
van 1 augustus 1988
van de heer L. HANCKE

Onteigeningen door gemeenten — Machtigingen van de Gewesten

Na de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen werd algemeen aangenomen dat de Gewesten bevoegd waren om de gemeenten te machtigen over te gaan tot onteigening.

Een arrest van het Hof van Cassatie dd. 10 februari 1986 inzake de Waalse gemeente Silly verkondigde daarentegen de stelling dat de nationale Regering bleef.

Op dit arrest werd meestal ongunstig gereageerd in de rechtsleer. De beide Gewesten stemden decreten waarin hun bevoegdheid duidelijk vastgelegd werd. Dit gebeurde door het decreet van 13 april 1988 en door het decreet van 27 april 1988. (respectievelijk voor wat betreft het Vlaamse en het Waalse Gewest). Deze decreten hebben retro-actieve kracht op 1 oktober 1980.

Een arrest van het Arbitragehof dd. 15 juni 1988 heeft overigens geoordeeld dat de woorden „De Koning” in artikel 1 van de wet van 26 juli 1962 voortaan dienen gelezen te worden als „de Executieve”.

Ongetwijfeld zullen zich een aantal problemen stellen in verband met de onteigeningsprocedures welke ingeleid werden sedert 1 oktober 1980.

Kan de geachte Minister mij laten weten in hoeveel gevallen op voordracht van zijn departement, gemeenten (buiten de Brusselse agglomeratie) gemachtigd werden over te gaan tot onteigening sedert 1 oktober 1980 en zulks per jaar, tot 30 juni 1988 ?

Antwoord

Het geachte lid merkt terecht op dat na de inwerkingtreding van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, algemeen werd aangenomen dat de Executieven van Gewesten en Gemeenschappen bevoegd zijn om de gemeenten te machtigen over te gaan tot onteigeningen ten algemene nutte.

Deze bevoegdheid blijkt inzonderheid uit artikel 6, § 1 van de bijzondere wet, waardoor de Gewesten ondermeer bevoegd zijn inzake de ruimtelijke ordening en uit artikel 7, waardoor de organisatie van de procedures alsook de uitoefening van het administratief toezicht op provincies en gemeenten aan de Gewesten is opgedragen.

Zoals het geachte lid stelt, heeft het arrest van het Hof van Cassatie van 20 februari 1986, dat bepaalt dat de bevoegdheid om gemeenten tot onteigening te machtigen bij de nationale regering is gebleven, aanleiding gegeven tot betwistingen.

De decreten van 13 april 1988 maken een einde aan een mogelijke toestand van rechtsonzekerheid. In dit verband wijs ik erop dat ook de Raad van State in zijn advies het ontwerp van decreet gunstig heeft beoordeeld. De decreten van 13 april 1988 geven dus een uitgesproken wettelijke basis aan de onteigeningsbesluiten en de machtigingen tot onteigeningen en dit met retro-actieve kracht vanaf 1 oktober 1980, datum waarop ook de bijzondere wet van 8 augustus 1980 in werking is getreden.

Inzake de concrete vraag van het geachte lid betreffende het aantal machtigingen tot onteigening die sinds 1 oktober 1980 werden verleend, deel ik mede dat deze gegevens, die enig opzoekingswerk vergen, rechtstreeks aan het geachte lid zullen worden bezorgd.

Vraag nr. 83
van 1 augustus 1988
van de heer G. JANZEGERS

Motorcrossterrein te Tielt- Winge — Verlenging exploitatievergunning

Inwoners van Tielt-Winge maken hun beklag over de lawaai- en stofhinder, veroorzaakt door het motorcrossterrein „Yamaha Motoland”, gelegen op de Haksberg in Tielt-Winge, in een parkzone volgens het Gewestplan.

Ze appreciëren helemaal niet de cocktail van stof en uitlaatgassen die zich vaak vermengen met de geuren en het lawaai van een vetsmelterij en een beendermaaldierij in dezelfde buurt, maar dan gelegen in een natuurgebied, omgeven door een landbouwzone.

Onlangs vroeg de exploitant een verlenging aan van de bestaande exploitatievergunning. Het Gemeentebestuur van Tielt-Winge is geneigd dit toe te staan mits de aanleg van geluidsschermen.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij antwoorden op de volgende vragen, die ook, omwille van het onderwerp, gesteld worden aan de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening ?

1. Door wie en wanneer werd de huidige exploitatievergunning afgegeven en in welke mate was die afgifte in overeenstemming met de planologische voorschriften, gelet op het feit dat het hier gaat om een parklandschap volgens het Gewestplan ?
2. Is de bestaande ontbossing van een strook van 15 m breed en 2.800 m lang en de geplande aanleg van een geluidsscherm, zelfs onder vorm van een „groene gordel” — wat dit ook moge inhouden — verenigbaar met het Gewestplan ?
3. Welke instantie(s) is (zijn) bevoegd inzake het verlenen of weigeren van een verlenging van de bestaande exploitatievergunning ?
4. Valt een motorcrossterrein al dan niet onder de wet die zegt dat zonevremde hinderlijke bedrijven hun activiteit maar mogen voortzetten tot maximum 10 jaar na het in werking treden van het Gewestplan ?

NB : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid.

Antwoord

1. De toepassing van de wetgeving en reglementering inzake de inrichting van wedstrijden, test- en oefenritten met motorvoertuigen, behoort niet tot mijn bevoegdheid.
2. Volgens artikel 44 § 1 van de wetgeving op de ruimtelijke ordening is ontbossen vergunningsplichtig. Of de aanleg van een geluidsscherm vergunningsplichtig is hangt af van de aard en de omvang van dit scherm.

Volgens het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen moeten de parkgebieden in hun staat bewaard worden of zijn ze bestemd om zodanig ingericht te worden dat ze in al dan niet verstedelijkte gebieden hun sociale functie kunnen vervullen. Een ontbossing op de schaal zoals door u aangegeven, lijkt mij niet in overeenstemming te zijn met de bestemming parkgebied.

3. zie punt 1.
4. Het geachte lid verwijst hier naar artikel 22 van het

koninklijk besluit van 28 december 1972. Hierin wordt alleen verwezen naar vergunningen die werden verkregen overeenkomstig de bepalingen van het Algemeen Reglement op de Arbeidsbescherming. De hogervermelde maatregelen tot inrichting van wedstrijden, test- en oefenritten met voertuigen, zijn genomen in uitvoering van de wet van 18 juli 1973 betreffende de bestrijding van geluidshinder.

Vraag nr. 84 van 3 augustus 1988 van de heer A. LARIDON

Oostende — Schrootopslagplaatsen langs spoorlijn Brussel-Oostende

Langs de spoorlijn Brussel-Oostende, voor het binnenrijden van het station Oostende, bevinden zich op 2 plaatsen, namelijk ter hoogte van Oudenburg en Zandvoorde-Oostende twee stapelplaatsen voor autowrakken (autokerkhoven). Deze twee opslagplaatsen liggen zeer dicht bij de spoorlijn, zijn goed zichtbaar en helemaal niet voorzien noch van een scherm noch van beplanting, wat zeker geen esthetisch zicht is voor het binnenrijden van een badplaats.

Zou ik mogen vernemen of dit in overeenstemming is met de wettelijke reglementering dienaangaande en zoniet hoe hiertegen kan opgetreden worden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 3 augustus 1988 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat volgens onderzoek gebleken is dat van de twee vestigingen (schrootopslagplaatsen) te Oudenburg en Oostende, deze te Oudenburg de meest recente is.

1. Oudenburg

Het betrokken terrein is gesitueerd in een gebied voor milieubelastende industrieën volgens het bij koninklijk besluit van 26 januari 1977 vastgesteld gewestplan **Oostende-Middenkust**.

Ter zake werd op 3 september 1987 een bouwvergunning verleend aan F. Van Slembrouck onder bepaalde voorwaarden.

Aangezien voormelde voorschriften naderhand niet werden nageleefd, werd door het Bestuur op 1 februari 1988 proces-verbaal opgesteld en het Parket van de Procureur des Konings hiervan ingelicht.

Uiteindelijk heeft de Burgemeester op 15 juli 1988 de toegang tot het domein verzegeld, kennelijk mede omdat bepaalde voorschriften van het afvalstoffendecreet werden overtreden.

Het Provinciebestuur is anderzijds van oordeel dat soortgelijke inrichtingen niet vergunningsplichtig zijn in het kader van de ARAB-reglementering.

Het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening kan zich vooralsnog enkel op het standpunt stellen dat de voorschriften van de bouwvergunning van 3 september 1987 dienen nageleefd. Eerstdaags wordt de overeenkomstige

ge vordering bij de heer Procureur des Konings ingeleid, houdende de eis tot herstel van de plaats in de vorige staat.

1. Oostende

Ter zake betreft het twee vestigingen langs de Kuipstraat (Zandvoorde).

- a. De inrichting van Omer Depoorter is gesitueerd in het BPA „Stationstraat, deel 2” koninklijk besluit van 6 april 1978 — artikel 17) en in een gebied voor milieubelastende industrieën volgens voormeld westplan.

Ter zake werd op 29 maart 1982 vergunning verleend, doch ook hier werden niet alle voorschriften nageleefd (cf. onder meer groenscherm).

De overheid beraadt zich momenteel over de te nemen schikkingen met het oog op de naleving van de vergunningsvoorschriften.

- b. In de onmiddellijke omgeving is op het terrein, eigendom van de WIER en gehuurd door de Stad Oostende, tijdelijk een stapelplaats voor F. Vandebrouck ingericht als noodoplossing. Ook hier wordt momenteel door de bevoegde overheid onderzocht op welke wijze bedoelde noodvestiging binnen de kortst mogelijke tijd kan worden verwijderd en naar een meer geschikte vestigingsplaats overgebracht.

Vraag nr. 85 van 5 augustus 1988 van de heer D. VERVAET

Gemeenteuitgaven — Begripsomschrijving „collectieve betaalbaarstelling en mandatering van gemeenteuitgaven

Op 22 november 1985 schreef de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden een brief naar de Provinciegouverneurs betreffende de collectieve betaalbaarstelling en mandatering van gemeenteuitgaven. Hierin stond de Gemeenschapsminister een „verruiming” van het begrip „collectief mandaat” toe. Ondanks de bepalingen van artikel 129 van het Algemeen Reglement op de Gemeentelijke Comptabiliteit had hij er geen bezwaar tegen dat collectieve bevelschriften werden opgemaakt voor uitgaven die op meerdere begrotingsartikelen aan te rekenen zijn.

De gemeentelijke praxis leert dat deze brief onduidelijkheden bevat en heelwat in het ongewisse laat.

Zo ontstaan er problemen wanneer een collectief mandaat vanwege het College van Burgemeester en Schepenen een verdeeld advies krijgt. Dient dan een nieuwe lijst te worden opgesteld zonder de betwiste betaling? Wat kan een burgemeester doen indien hij niet akkoord gaat met de goedkeuring door het Schepencollege van het ganse mandaat? Als hij weigert te tekenen, worden alle betalingen van het collectieve mandaat geblokkeerd. Wat niet de bedoeling kan zijn. Kan er in beroep worden gegaan tegen een beslissing over collectieve mandaten van het Schepencollege? En zo ja, door wie?

Graag had ik ook van de geachte Minister vernomen wat in de laatste paragraaf van de brief wordt bedoeld met: „... het aantal betalingen per collectief mandaat binnen redelijke perken houden”? Heeft deze zinsne-de betrekking op de omvang van de gemeente of op de bedragen van de verrichtingen die geregeld worden per collectief mandaat?

Antwoord

Inzake de toepassing van de omzendbrief van 22 november 1985, wijs ik het geachte lid er vooraf op dat een duidelijk onderscheid moet worden gemaakt tussen het „ordonnanceren” of „betaalbaar stellen” van een uitgave enerzijds en het „mandateren” van een uitgave anderzijds.

Zoals wordt toegelicht in deze omzendbrief, is de betaalbaarstelling een regelmatige beslissing van het College, die moet worden ingeschreven in het register der beraadslagingen, terwijl de mandatering een uitvoeringsdaad is waarbij de ontvanger wordt verzocht tot betaling van de geordonnanceerde uitgave over te gaan.

Een betaalbaarstelling van een uitgave kan dus nooit collectief zijn, aangezien het College over elk voorstel tot betaling afzonderlijk beslist ze al dan niet te ordonnanceren. Alleen de aanvaarde uitgaven worden geordonnanceerd en in het register der beraadslagingen opgenomen.

Vervolgens worden de verschillende geordonnanceerde uitgaven op één of meer collectieve bevelschriften of mandaten samengebracht. Het opmaken van de bevelschriften is dus een loutere uitvoeringsdaad die volgt op de betaalbaarstelling door het College van Burgemeester en Schepenen. De Burgemeester en de aangewezen Schepenen mogen niet weigeren uitvoering te geven aan de beslissing tot betaalbaarstelling. Zij zijn verplicht de regelmatig opgemaakte mandaten van de geordonnanceerde uitgaven te ondertekenen.

Eventuele problemen met betalingen van collectief gemandateerde uitgaven kunnen wel ontstaan ingevolge het onderzoek dat de ontvanger, overeenkomstig artikel 141 van het Algemeen Reglement op de Gemeentelijke Comptabiliteit, uitvoert betreffende alle mandaten die hem worden bezorgd. Zoals bepaald in de omzendbrief van 22 november 1985 wordt het collectief mandaat inderdaad teruggestuurd als een betalingsaanvraag die erop voorkomt ernstige gebreken vertoont. Het is trouwens om die reden dat het de gemeentebesturen wordt aangeraden het aantal betalingen per collectief mandaat niet te overdrijven.

Wat het laatste onderdeel van de vraag van het geachte lid betreft, bepaalt de omzendbrief van 22 november 1985 overigens dat het aangewezen is het aantal betalingen per collectief mandaat binnen redelijke perken te houden.

Inzake het aantal betalingen werd geen absolute grens vastgesteld, omdat deze limitet in functie staat van de aard en de omvang van de te mandateren uitgaven, alsook van de omvang van de gemeenten. Uiteindelijk moet in elk afzonderlijk geval beoordeeld worden of het aantal betalingen per mandaat redelijk blijft. Zulks is de bevoegdheid van het gemeentebestuur zelf.

Vraag nr. 86
van 11 augustus 1988
van de heer W. VAN DURME

Aanleg golfterrein langs Belgische kust — Resultaten pilotstudie

In het Vlaams Regeerakkoord inzake Ruimtelijke Ordening en Stedebouw wordt melding gemaakt van een aan gang zijnde pilotstudie in verband met de aanleg van golfterreinen langs de Belgische kust.

Kan de geachte Minister mij mededelen :

1. door wie deze pilotstudie wordt uitgevoerd ?
2. Wanneer deze studie ten einde loopt en of de resultaten ervan openbaar zullen gemaakt worden ?
3. Of deze studie wordt opgemaakt in samenwerking met de administratie (Bestuur Ruimtelijke Ordening — Planologische Dienst — eventueel andere besturen) ?

Antwoord

1. De pilotstudie in verband met de aanleg van golfterreinen langs de Belgische kust werd uitgevoerd door de WITAB met medewerking van het Westvlaams Economisch Studiebureau (WES) en de heer J. Christiaens, architect.
2. De resultaten van de studie werden mij op 1 juli 1988 voorgelegd. Het ligt niet in mijn bedoeling de resultaten van deze studie op grote schaal te verspreiden.
3. De studie werd niet opgemaakt in samenwerking met mijn administratie.

Vraag nr. 87
van 22 augustus 1988
van de heer J. SAUWENS

Hasselt — Milieuhinder veroorzaakt door kippenfokkerij

De bewoners van de Runksterkiezel en de Haagstraat in Hasselt klagen over de hinder die zij ondervinden van een kippenfokkerij, gelegen in hun wijk. De stallen van deze kwekerij zouden al in aanbouw geweest zijn, terwijl het onderzoek de commode et incommode nog aan de gang was. Dit onderzoek leverde trouwens een klachtendossier op van 43 omwonende gezinnen en een negatief advies van de AROL. Niettemin gaf uw voorganger Minister Pede een vergunning af. Afgezien daarvan zou de kippenfokkerij zich niet houden aan de beperkingen haar door de bouwvergunning opgelegd.

Welke is uw houding in deze kwestie ?

In november van vorig jaar zouden de betrokken omwonenden beroep hebben aangetekend bij AROL tegen de bouwvergunning die in oktober van dat jaar werd toegekend. Tot op heden is daar geen antwoord op gekomen. Is dat zo en zo ja, hoe verklaart u het uitblijven van dit antwoord ?

Waarom is de vestiging van het bedrijf op de Runksterkiezel uiteindelijk toch goedgekeurd, ondanks het aanvankelijk negatief advies van AROL en het feit dat het bedrijf al op twee vergelijkbare plaatsen in Limburg geweigerd is om milieuredenen ?

Zijn de procedures voor het toekennen van de bouwvergunning correct gevolgd ? Treedt u op tegen overtredingen op de bouwvergunning ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de door hem gestelde vraag betrekking heeft op een individuele aangelegenheid en dat het niet tot de geplogenheden behoort dat individuele gevallen hun beslag krijgen via de officiële documenten van Vragen en Antwoorden.

Wel werd deze zaak door mijn bevoegde dienst grondig onderzocht en worden de resultaten van dit onderzoek persoonlijk aan het geachte lid medegedeeld.

Vraag nr. 88
van 22 augustus 1988
van de heer J. DE BREMAEKER

„Grote Schijn” te Wommelgem in Wijnegem — Intrekking beschermingsbesluit wegens vormgebreken

Onlangs trok u het koninklijk besluit dd. 22 januari 1981 tot rangschikking als beschermd landschap van de „Grote Schijn” te Wommelgem in Wijnegem in „wegens vermeende vormgebreken in de beschermingsprocedure”.

Kan u ons deze vormgebreken toelichten ?

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de bevoegdheid met betrekking tot de bescherming van monumenten en landschappen behoort aan mijn collega, de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Vraag nr. 89
van 22 augustus 1988
van de heer J. CUYVERS

Inplanting internationaal transportbedrijf in woonzone te Zele — Maatregelen tegen overlast

Het internationaal transportbedrijf Servaes te Zele is van hinderlijke klasse-1 en ligt momenteel in een woonzone, een niet daarvoor bestemde zone die door de exploitatie van het bedrijf overdreven veel hinder ondervindt.

De omwonenden hebben herhaaldelijk gewezen op deze problemen en tijdig hun bezwaren gemaakt. Het onderzoek de commode et incommode, zowel voor de aanvragen voor exploitatievergunning klasse-11 als klasse-1 is niet reglementair verlopen. Zowel het gemeentebestuur als de Bestendige Deputatie leggen de

bezwaren naast zich neer. Bovendien is de beslissing van de Bestendige Deputatie onvoldoende gemotiveerd. Het bedrijf wordt nu reeds gedurende vijf jaar geëxploiteerd en dit op illegale wijze. Bovendien wordt er geen enkele controle uitgevoerd op de werkzaamheden en de naleving van de reglementen en voorwaarden.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Hoe denkt de heer Minister alsnog de hinder voor de buurtbewoners ongedaan te maken ?
2. Welke stappen gaat de heer Minister ondernemen om het bedrijf andere exploitatievoorwaarden op te leggen ?
3. Zal de heer Minister het bedrijf laten verplaatsen naar de daartoe bestemde zone op het gewestplan aangeduid (industriezone) ?
4. Zal de heer Minister de beslissing van de Bestendige Deputatie tot vergunning klasse-1 vernietigen, wat de buurtbewoners in beroep vragen ?
5. Welke stappen gaat de heer Minister ondernemen om zowel het gemeentebestuur als provinciebesturen erop te wijzen dat dergelijke ondoordachte beslissingen in de toekomst uit den boze moeten zijn, op straf van vernietiging door de Vlaamse Executieve ?

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid voor zijn vragen te verwijzen naar mijn ter zake bevoegde collega, de heer J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid.

Vraag nr. 90 van 25 augustus 1988 van de heer C. MOORS

BPA „Maaswinkel” — Grindwinning

Naar ik verneem zijn er plannen om een waterskipiste aan te leggen te Vucht-Maasmechelen. Hiertoe zou echter voor het gebied de Maaswinkel ontgrind moeten worden.

Graag had ik van de heer Minister vernomen of een aanvraag werd ingediend en welke de stand van zaken is inzake wijziging van het gewestplan.

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid de volgende informatie te verstrekken.

Door de gemeente Maasmechelen werd een ontwerp van Bijzonder Plan van Aanleg „Maaswinkel” opgesteld.

Dit plan voorziet de aanleg van een waterskicentrum

tussen de Zuid-Willemsvaart en de Maas, aanleunend bij het centrum van Maasmechelen. In functie van deze aanleg vindt een grindwinning plaats. Aangezien een procedurefout plaatsvond tijdens het openbaar onderzoek, heeft de gemeente de goedkeuringsprocedure hernomen vanaf dit openbaar onderzoek ; dit loopt nu van 22 augustus 1988 tot 20 september 1988.

Een wijziging van het gewestplan Limburgs Maasland in functie van deze problematiek wordt op dit ogenblik niet overwogen.

Vraag nr. 91 van 25 augustus 1988 van de heer D. VERVAET

Ministeriële kabinetten — Kunstwerken uit openbare verzamelingen

Ministeriële kabinetten worden opgesmukt met kunstwerken afkomstig van openbare collecties.

Graag had ik van de Minister vernomen welke kunstwerken (naam van de kunstenaar, titel van het werk, datering, afmetingen, gebruikte materialen) er aanwezig zijn op zijn kabinet en door welke collecties ze in bruikleen worden gegeven ?

Welke van deze werken „erfde” de Minister van zijn voorganger en welke koos hij zelf ?

Welke procedure werd gevolgd bij het overnemen van de kunstwerken toen de Minister het kabinet betrok ?

Welke procedure volgde de Minister bij het uitkiezen van werken uit openbare collecties voor zijn kabinet ?

Heeft de Minister weet van het eventueel verloren gaan van kunstwerken op zijn kabinet ? Zo ja, over welke werken gaat het en welke daden heeft de Minister gesteld om dit probleem op te lossen ?

Ziet de Minister erop toe dat de kunstwerken aanwezig zijn op zijn kabinet op een gepaste wijze en met het nodige respect worden behandeld ? Welke daden heeft hij hieromtrent gesteld ?

NB : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 25 augustus 1988 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de kunstwerken die zich op mijn kabinet bevinden, vermeld staan op een lijst, die ter inzage ligt van het geachte lid.

Vraag nr. 92 van 25 augustus 1988 van de heer H. VAN WAMBEKE

Arrondissement Aalst — Gemeentefinanciën 1987-1988

Ik zou het op prijs stellen van de heer Minister, voor de dienstjaren 1987 en 1988, volgende gegevens te mogen ontvangen voor elk van de tien gemeenten van het arrondissement Aalst.

1. Opcentiemen onroerende voorheffing ;
2. aanslagvoet aanvullende personenbelasting ;
3. aanslagvoet tewerkgesteld personeel ;
4. aanslagvoet drijfkracht ;
5. resultaat **koptabel** van de gewone dienst van de begroting ;
6. resultaat eigen aan het dienstjaar van de gewone dienst van de begroting ;
7. algemeen begrotingsresultaat van de gewone dienst van de begroting.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat, gezien het louter statistisch karakter van zijn vraag, de gevraagde gegevens hem onder afzonderlijke omslag zullen worden bezorgd.

Vraag nr. 93 van 26 augustus 1988 van de heer D. VERVAET

Ministeriële kabinetten — Toegankelijkheid voor gehandicapten

U zal willen begrijpen dat elke medeburger volgens zijn/haar eigen geaardheid toegang tot de ministeriële kabinetten moet kunnen krijgen.

De ministeriële kabinetten zijn niet rechtstreeks gevat door het koninklijk besluit van 9 mei 1977 tot uitvoering van de wet van 17 juli 1975 betreffende de toegang van gehandicapten tot gebouwen toegankelijk voor het publiek.

Nochtans zijn heelwat kabinetten gelegen in kantoorgebouwen. Deze gebouwen echter vallen wel onder de toepassing van de wet van 17 juli 1975 (cf. koninklijk besluit 9 mei 1977, art. 2, 10).

Mag ik van u vernemen :

1. of uw kabinet al dan niet gelegen is in een kantoorgebouw dat na 8 juni 1977 is gebouwd ;
2. indien wel, is deze ruimte toegankelijk voor gehandicapten volgens de normen vastgesteld in art. 4 en 5 van het koninklijk besluit van 9 mei 1977 ;
3. indien niet, werden aanpassingswerken uitgevoerd of zijn deze in de toekomst gepland ;

4. indien uw kabinet gelegen is in een gebouw dat ouder is dan 8 juni 1977, heeft u inspanningen gedaan om gehandicapte medeburgers toegang te verlenen in de geest van art. 4 en 5 van het koninklijk besluit van 9 mei 1977 ?

NB : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Zoals het geachte lid terecht opmerkt vallen de ministeriële kabinetten niet onder de wet van 17 juli 1975 betreffende de toegang van gehandicapten tot gebouwen toegankelijk voor het publiek.

Daarenboven werd het gebouw, waarin mijn ministerieel kabinet gevestigd, vóór 8 juni 1977 opgetrokken.

Ik ben het echter eens met het geachte lid dat gebouwen die toegankelijk zijn voor het publiek dienen te voldoen aan de vigerende reglementering.

Om die reden zal ik bij de eigenaar verzoeken om het gebouw zo nodig aan de voorschriften van het koninklijk besluit van 8 juni 1977 aan te passen.

Vraag nr. 94 van 1 september 1988 van de heer A. SCHELLENS

Openbare werken arrondissement Leuven — Subsidiëring

Gaarne vernam ik van de geachte Minister voor welke openbare werken in de provincie Brabant, arrondissement Leuven in 1987 de principiële of vaste belofte van toelage werd verleend.

Zo mogelijk per gemeente de aard van deze werken, de kostenraming en de uitgevoerde of beloofde subsidies.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 1 september jongstleden vindt het geachte lid als bijlage de lijsten met de vaste en principiële beloften van subsidie verleend in 1987 voor openbare werken in het arrondissement Leuven.

De lijsten werden opgesteld zoals gevraagd.

Openbare werken in het arrondissement Leuven 1987

Gemeente	Aard der werken	Raming	Principiële belofte
Aarschot	Herstellingswerken aan kerk en toren Sint-Niklaaskerk te Rillaar	5.986.557	1.921.000
Aarschot	Oprichten dodenhuisje en overdekkingsruimte kerkhof Geelrode	3.719.198	1.180.000
Begijnendijk	Heraanleg rond punt 1 Pastoor Pitetlaan te Betekom	6.571.311	4.218.000
Begijnendijk	Overbrugging Meethovense Laak	1.673.099	1.074.000
Begijnendijk	Overbrugging Herselteloop aan m.p. en Puttebeek aan m.p. 4 & 13	2.155.251	1.383.000
Oud-Heverlee	Aanpassing riolering tussen kruispunt Blanden- en Milsestraat tot de Molenweg te Haasrode	3.784.477	2.429.000
Landen	Bouw brandweerkazerne	25.710.174	15.496.000
Begijnendijk	Aanpassing kruispunt Pr. Scharpebaan — Tremelosesteenweg	2.733.545	1.754.000
Bierbeek	Wegen- en rioleringswerken Builoostraat	9.763.560	7.221.000
Bierbeek	Verbetering Krabbeheidestraat en Spiegelbosstraat	15.738.569	2.011.000
Boortmeerbeek	Nieuw administratief centrum — schilderen — verrekening	134.989	43.000
Diest	Verfraaiingswerken wandelpad Begijnhofmuur — Vervoortplein	2.205.067	378.000
Diest	Aanleg riolering + fietspaden Zelemsesteenweg	6.653.371	4.271.000
Glabbeek	Verbetering B.W. n° 10 (Kasseiweg)	1.897.918	1.218.000
Heren t	Aanleg fiets- en voetpad gedeelte Wilssesteenweg	4.416.008	3.317.000
Holsbeek	Herwaardering dorp — nieuw buurthuis te Nieuwrode — centrale verwarming	7.958.548	4.537.000
Holsbeek	Nieuw buurthuis te Nieuwrode — elektrische installatie	2.682.702	1.491.000
Huldenberg	Herstellingswerken Tommestraat te Ottenburg	3.659.649	2.349.000
Huldenberg	Herstellingswerken Florivalstraat — Ottenburg	4.207.627	2.701.000
Huldenberg	Riolering Terlaenen — Borrestraat te Ottenburg	3.657.001	2.347.000
Huldenberg	Riolering Hoevestraat te Ottenburg	1.929.645	1.238.000
Kortenaken	Verbetering Lindestraat — Vaanstraat — Driesstraat	52.550.791	31.301.000
Landen	Aanleg pompstation + persleiding te Neerlanden	23.773.646	1.785.000
Leuven	Verbetering 2e deel weg G.V. n° 706 — aanleg verbindingsriool	22.465.193	13.422.000
Leuven	Herinrichting dorpskern Egenhoven te Heverlee	2.102.107	1.578.000
Leuven	Wegen- en rioleringswerken in de Weggevoerdenstraat, Vuntlaan en L. Woutersstraat	97.620.177	37.599.000
Rotselaar	Sanering riolering Rigessel te Wezemaal	4.497.452	2.887.000
Rotselaar	Verbetering Langestraat & steenweg op Wezemaal	29.524.080	18.954.000
Rotselaar	Herinrichting Kerk- en Gemeenteplein	14.491.050	9.303.000
Scherpenheuvel- Zichem	Wegen- en rioleringswerken zijstraat P.H. Van de Wouwerstraat	2.368.232	1.520.000
Tervuren	Nieuw politicommissariaat — centrale verwarming	1.706.913	547.000
Tienen	Herinrichting Veemarkt	17.371.692	10.374.000
Herent	Inrichting speelplein — Binnenhof	708.926	414.000
Diest	Restauratie en herinrichting Begijnhof — ontmoetingscentrum — uitrustingswerken	5.905.270	3.487.000
Diest	Begijnhof ontmoetingscentrum — centrale verwarming	893.227	562.000
Diest	Begijnhof ontmoetingscentrum — elektrische installatie	1.463.546	911.000
Kortenberg	Dorpshuis te Meerbeek — lot elektriciteit	1.516.952	947.000

Gemeente	Aard der werken	Raming	Principiële belofte
Kortenberg	Dorps huis te Meerbeek — lot centrale verwarming — sanitair	2.713.523	1.681.000
Tervuren	Aanpassingswerken openbare bibliotheek	10.572.342	6.261.000
Tienen	Ombouw pand Grote Markt tot openbare bibliotheek — ruwbouw	33.535.441	16.936.000
Tervuren	Bouw sporthal Lindenboomstraat — lot ruwbouw	43.305.064	32.218.000
Haacht	Hernieuwen van de toplaag op de bestaande atletiekpiste te Wespelaar	4.491.675	3.341.000
Leuven	Aanpassingswerken aan de kinderdagverblijven K.U. Leuven — lot buitenaanleg	2.439.971	1.712.860
Leuven	Bouwen nieuw kinderdagverblijf „t Wit Konijntje” — lot 1 : ruwbouw	17.532.675	11.045.000
Leuven	Herstel buitenmetselwerk Sint-Agathakerk — Putkapel	1.566.163	502.000
Haacht	Herstel daken en torens van de Sint-Remigius- en Sint-Jan-Baptistkerk	886.117	284.000
Aarschot	Restauratie monumentale O.-L.-Vrouwkerk	6.987.434	4.402.083
Bierbeek	Herstel dak monumentale St.-Hilariuskerk	2.338.198	769.167
Diest	Restauratie monumentale St.-Sulpitiuskerk	10.689.037	6.734.093
Heren t	Restauratie orgel van de monumentale O.-L.-Vrouwkerk te Winksele	4.346.850	2.790.000
Leuven	Restauratie monumentale kerk Sint-Jan Evangelist — park Heverlee	12.025.596	7.954.126
Leuven	Restauratie monumentale kerk Sint-Jan Evangelist — park Heverlee — faze II	10.252.730	6.459.220
Leuven	Restauratie monumentale kerk Sint-Jan Evangelist — park Heverlee — faze I	12.755.379	8.035.889
Huldenberg	Dringende werken monumentale Sint-Agathakerk in St.-Agatha-Rode — afrekening	576.661	154.000
Tienen	Restauratie monumentale Sint-Genovevakerk in Oplinter — afrekening	9.517.537	3.798.325
Scherpenheuvel Zichem	Vernieuwen elektrische installatie monumentale O.-L.-Vrouwbasiliek van Scherpen- heuvel	4.280.196	2.436.000
Tienen	Restauratie monumentale kerk O.-L.-Vrouw ten Poel — perceel 1 — dakwerken en witte steen	9.636.731	6.071.141
Tienen	Restauratie dak van de monumentale Sint-Germanuskerk	8.699.540	1.699.880
Tienen	Restauratie monumentale Sint-Margarethakerk van Sint-Margriet-Houtem	3.882.270	99.000
Tervuren	Restauratie Sint-Katharinakerk van Duisburg — dakwerken	7.641.510	4.905.849
Boutersem	Containerpark — lot 2 — containers en portiershuisje	890.000	834.000
Boutersem	Lot 1 — containerpark — wegeniswerken	1.174.495	1.102.000
Lochristi	Containerpark — lot containers en portiershuisje	1.702.890	961.000
Landen	Containerpark — werken	3.767.285	3.390.000
Aarschot	Aanleg wegverlichting industriezone 4e fase — uitbreiding	1.204.972	830.226
Aarschot	Wegen- en rioleringswerken ambachtelijke zone — 5e fase	7.763.012	5.348.715
Aarschot	Verleggen van Moutlaakbeek industrieterrein „Nieuwland”	1.253.660	863.772
Diest	Uitbreiding openbare verlichting industriegebied — 2de fase	1.372.298	945.514
Diest	Uitbreiding openbare verlichting industriegebied — 3de fase	2.653.957	1.828.576
Tienen	Uitrusting industrieweg naar suikerraffinaderij — verplaatsen overweg op lijn 22	405.990	307.899
Zoutleeuw	Uitrustingswerken ambachtelijke zone langs Steenweg naar Sint-Truiden — Galgeveld. Vaste belofte van toelage	6.063.716	4.177.900
Zoutleeuw	Waterleidingswerken ambachtelijke zone	997.460	687.250

P. BREYNE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 21
van 9 augustus 1988
van mevrouw N. MAES

Herwaardering en groepsbouw in 1987 — Verbintenissen

Volgens het verslag van de Nationale Landmaatschappij over 1987 werden in dat jaar voor stads- en dorps-herwaardering toegewezen : 16 nieuwbouw, 1 renovatie en 5 garages. Dit alles voor een totaal aan verbintenissen van 52.621.000 frank met een principiële belofte van toelagen voor 25.806.400 frank. Het totaal aan verbintenissen voor groepsbouw en herwaarderingsoperaties bedraagt circa 1,5 miljard, subsidies inbegrepen.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel bedragen de verbintenissen voor herwaardering en voor groepsbouw afzonderlijk ?
2. Hoe zal men erin slagen de aangegane verbintenissen binnen een redelijk tijdsbestek na te komen ?
3. Worden nog nieuwe verbintenissen aangegaan ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen heb ik de eer haar de volgende gegevens te verstrekken.

1. Verbintenissen genomen op de investeringskredieten voor 1987 :
 - herwaardering (werken) : 52.621.000 frank ;
 - groepsbouw : 1.433.319.600 frank.
2. De verbintenissen werden aangegaan op basis van de aanbestedingen die in de loop van 1987 werden

uitgeschreven. De werken zijn in uitvoering of worden kortelings in uitvoering gesteld.

3. Op het programma 1987 worden geen verbintenissen meer aangegaan.

Vraag nr. 22
van 25 augustus 1988
van de heer D. VERVAET

Ministeriële kabinetten — Kunstwerken uit openbare verzamelingen

Ministeriële kabinetten worden opgesmukt met kunstwerken afkomstig van openbare collecties.

Graag had ik van de Minister vernomen welke kunstwerken (naam van de kunstenaar, titel van het werk, datering, afmetingen, gebruikte materialen) er aanwezig zijn op zijn kabinet en door welke collecties ze in bruikleen worden gegeven ?

Welke van deze werken „erfde” de Minister van zijn voorganger en welke koos hij zelf ?

Welke procedure werd gevolgd bij het overnemen van de kunstwerken toen de Minister het kabinet betrok ?

Welke procedure volgde de Minister bij het uitkiezen van werken uit openbare collecties voor zijn kabinet ?

Heeft de Minister weet van het eventueel verloren gaan van kunstwerken op zijn kabinet ? Zo ja, over welke werken gaat het en welke daden heeft de Minister gesteld om dit probleem op te lossen ?

Ziet de Minister erop toe dat de kunstwerken aanwezig zijn op zijn kabinet op een gepaste wijze en met het nodige respect worden behandeld ? Welke daden heeft hij hieromtrent gesteld ?

NB : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

In antwoord op bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Kunstwerken in bewaring gegeven door het Koninklijk Museum voor Schone Kunten te Antwerpen :

Catalogusnummer	Naam van Kunstenaar	Titel van het werk	Afmetingen	Datering	Materiaal
2516	V. Dolphyn	Sourmia	1 m x 0,90 m	1943	schilderij
2404	G. Baksteen	Stilleven	1 m x 1 m	geen	schilderij
2571	Dumonceau	Mijnlandschap	1 m x 0,75 m	geen	schilderij
2469	M. Iserentant	Huis achter boom	0,75 m x 0,64 m	1921	schilderij

2. Kunstwerken in bewaring gegeven door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Administratie voor Kunst en Toerisme Dienst Beeldende Kunsten, Koloniënstraat 31, 1000 Brussel

Invent. nr.	Naam van de Kunstenaar	Titel van het werk	Afmetingen	Datering	Materiaal
BK2614	Landuyt Octaaf	Vegetale essentie (1960)	0,28 m x 0,34 m	1960	Litho
BK2602	Liefooghe Frank	Gekruiste God Um (deësse)	0,40 m x 0,50 m	geen	Litho
BK4615	Maieu Frank	Watching Life passing by	2,40 m x 1,8 m	1983	schilderij
BK3919	Minnebo Hubert	Namasté, hoorde ik en keek	0,70 m x 1,1 m	geen	br. beeld
949311	Schepens Herman	—	0,50 m x 0,70 m	geen	steendruk
BK2107	Schotte Moniek	Stad	0,20 m x 0,30 m	1974	steendruk
BK2819	Uytterhaegen C.	Chablis	0,40 m x 0,50 m	1975	Foto
BK2820	Uytterhaegen C.	Huise	0,40 m x 0,50 m	1974	Foto
BK4338	Uytterhoeven E.	Torso	0,35 m x 0,75 m	geen	ZW. marmer
BK2813	Velickovic Vlad.	Sprong	0,55 m x 0,80 m	1975	pentekening
BK2598	Vlerick Pierre	Ava 1976	0,60 m x 0,45 m	1967	litho

De werken zoals vermeld onder punten 1 en 2 werden overgedragen door de vorige uittreedende Gemeenschapsminister. Bij de overname van het kabinet werden nieuwe akten van bewaargeving tussen mijn Kabinet en de bruikleengevers opgesteld.

De selectie van de werken gebeurde door het bruikleengevend bestuur. Tot op heden zijn nog geen vaststellingen van het verlies van kunstwerken opgetekend.

De desbetreffende kunstwerken worden regelmatig door een bevoegde van het kabinetsecretariaat gecontroleerd, waarbij speciale aandacht wordt geschonken aan hun lokalisatie volgens de inventaris en aan de goede staat van bewaarneming.

Vraag nr. 23
van 26 augustus 1988
van de heer D. VERVAET

Ministeriële kabinetten — Toegankelijkheid voor gehandicapten

U zal willen begrijpen dat elke medeburger volgens zijn/haar eigen geaardheid toegang tot de ministeriële kabinetten moet kunnen krijgen.

De ministeriële kabinetten zijn niet rechtstreeks gevat door het koninklijk besluit van 9 mei 1977 tot uitvoering van de wet van 17 juli 1975 betreffende de toegang van gehandicapten tot gebouwen toegankelijk voor het publiek.

Nochtans zijn heelwat kabinetten gelegen in kantoorgebouwen. Deze gebouwen echter vallen wel onder de toepassing van de wet van 17 juli 1975 (cf. koninklijk besluit 9 mei 1977, art. 2, 10).

Mag ik van u vernemen :

1. of uw kabinet al dan niet gelegen is in een kantoorgebouw dat na 8 juni 1977 is gebouwd ;
2. indien wel, is deze ruimte toegankelijk voor gehandicapten volgens de normen vastgesteld in art. 4 en 5 van het koninklijk besluit van 9 mei 1977 ;
3. indien niet, werden aanpassingswerken uitgevoerd of zijn deze in de toekomst gepland ;
4. indien uw kabinet gelegen is in een gebouw dat ouder is dan 8 juni 1977, heeft u inspanningen gedaan om gehandicapte medeburgers toegang te verlenen in de geest van art. 4 en 5 van het koninklijk besluit van 9 mei 1977 ?

NB : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

In antwoord op bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Het Kabinet van Huisvesting is gelegen aan de Galileilaan nr. 5 — 10e verdieping 1030 Brussel in een kantoorgebouw dat is gebouwd vóór 8 juni 1977, namelijk in 1973.
2. Zie punt 1.
3. Vermits de normen zoals vastgesteld in de artikelen 4 en 5 van het besluit van 9 mei 1977 betrekking hebben op gemeenschappelijke delen van het gebouw, welke tot de bevoegdheid van het beheer van het gebouw behoren, kan niet direct met zekerheid worden bevestigd dat hieromtrent aanpassingswerken zijn uitgevoerd of in de toekomst zijn gepland. Indien het geachte lid hieromtrent definitief uitsluitsele wenst te krijgen ben ik wel graag bereid bij het beheer van het gebouw schriftelijk te informeren.

De vaststellingen die in dit verband door het Kabinet van Huisvesting werden gemaakt, beantwoorden alleszins aan de geest van de artikelen 4 en 5 van het hogervermeld besluit.

4. Zie punt 3.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69, 5)

**J. DUPRE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
LANDINRICHTING EN KMO-BELEID**

**Vraag nr. 101
van 14 juli 1988
van de heer D. VERVAET**

Herbossen van landbouwgrond — Reglementering

De Koninklijke Belgische Bosbouwmaatschappij heeft ernstige kritiek op de reglementering inzake het buiten gebruik stellen van landbouwgronden. Zij is vooral niet te spreken over de voorschriften die betrekking hebben op de bebossing van uit cultuur genomen landbouwgrond. Zo lees ik in de pers.

De beslissingen hieromtrent werden genomen door uw federale Collega van Landbouw.

Werd u gekend bij het nemen van deze beslissing? Zo ja, wat was uw inbreng?

Antwoord

In antwoord op zijn voormelde vraag, heb ik de eer het geachte lid te laten weten dat de Staatssecretaris bevoegd inzake Landbouw, inderdaad een vergadering heeft belegd betreffende een steunregeling ter bevordering van het uit productie nemen van landbouwgrond. De Vlaamse Gemeenschap heeft daarbij aangedrongen op een eerbiediging van de bestemming vastgelegd door de plannen van aanleg, om een verdere bosversnippering te voorkomen.

De Staatssecretaris heeft de bedoeling nog overleg te plegen vooraleer een definitieve regeling wordt getroffen.

**H. WECKX
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS
EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN**

**Vraag nr. 24
van 27 juli 1988
van de heer M. DIDDEN**

Weddeberekeningen onderwijzend personeel — Wegwerken achterstallen

Naar ik verneem zijn er bij de weddeberekeningen van

de personeelsleden in het onderwijs grote achterstallen, zulks ingevolge een tekort aan personeel.

Mag ik van u vernemen hoeveel personeelsleden rechtstreeks betrokken zijn bij de weddeberekeningen voor de Vlaamse Gemeenschap?

Antwoord

In antwoord op zijn hogervermelde parlementaire vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat in het Kunstonderwijs de weddevaststelling van het Rijksonderwijspersoneel op dit ogenblik geen achterstand meer kent in de schoot van de Dienst voor Kunstonderwijs.

Wel is het zo dat, wat de weddevereffening betreft die onder de bevoegdheid ressorteert van de Algemene Diensten van de Vlaamse Gemeenschap, enige vertraging is geslopen in de afhandeling van de dossiers.

Het is de Dienst voor Kunstonderwijs niet bekend hoeveel personeelsleden er zich met de weddevereffeningss dossiers bezig houden. Wat de Dienst Kunstonderwijs betreft bedraagt het effectief dat de weddevaststellingen uitvoert, 16 personeelsleden.

**Vraag nr. 25
van 4 augustus 1988
van de heer G. ANNEMANS**

Brussel — Subsidiëring VZ W Werkgroep Immigratie

De Minister heeft beslist om subsidies toe te kennen aan een VZW welke zich bezighoudt met de uitbouw van het bicultureel onderwijs te Brussel.

Kan de Minister ter zake mededelen of het hier gaat om een integratie — dan wel om een assimilatieproject.

Indien het gaat om een integratieproject dan vernam ik gaarne wat moet verstaan worden onder integratie. In welke mate is het de bedoeling om dit bicultureel onderwijs in Brussel te veralgemenen en/of sterk uit te breiden?

Antwoord

Op 20 juli 1988 besliste de Vlaamse Executieve om de v.z.w. Werkgroep Immigratie te subsidiëren voor de uitbouw van het bicultureel onderwijs in het hoofdstedelijk gebied dat zowel in absolute als in relatieve cijfers het grootste aantal inwoners van niet-Belgische nationaliteit in ons land telt.

De projecten bicultureel onderwijs beogen het tot stand brengen van een integratieproces in de Vlaamse Gemeenschap al dan niet in het Brusselse. De niet-Belgische leerlingen en hun ouders treden niet alleen actief in contact met de Vlaamse opvoedingswereld maar de eerstgenoemden krijgen ook de nodige lessen in hun eigen taal en cultuur waardoor enerzijds conflicten met hun ouders en anderzijds de eruit volgende sociale onrust grotendeels voorkomen worden. De Belgische leerlingen worden op een realistische manier gecon-

fronteerd met de cultuur van hun medeleerlingen. Dit samen leven en samen beleven leidt tot een wederzijds begrip en verstandhouding waarbij de niet-Belgen zich vlot kunnen inleven in de Vlaamse Gemeenschap. De v.z.w. Werkgroep Immigratie zal in 10 basisscholen bicultureel onderwijs organiseren en 10 andere basisscholen met een vrij grote concentratie van leerlingen met een vreemde nationaliteit begeleiden inzake taalverwerving.

Het Brussels model heeft in een zekere zin een specifiek karakter terwille van de tweetaligheid van Brussel. Samen met de ervaringen in het Limburgs Didactisch Centrum zullen zeker nuttige lessen kunnen worden getrokken voor overige centra in de Vlaamse Gemeenschap.

P. BREYNE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 19
van 14 juli 1988
van de heer J. VAN ELEWYCK

Nationale Maatschappij voor de Huisvesting — Financiële achterstand van het Vlaamse Gewest

Welk is, voor elk van de jaren sedert 1983, de financiële achterstand van het Gewest tegenover de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting ?

Hoe en wanneer wil de Minister deze achterstand regelen ?

NB : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Waltmiel, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen heb ik de eer hem de volgende gegevens te verstrekken.

De financiële verplichtingen van de nationale en gewestelijke overheden inzake de leningen uitgegeven door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting met staatswaarborg worden geregeld door :

1. de wet van 5 maart 1984 betreffende de saldi en de lasten van het verleden van de Gemeenschappen en de Gewesten en de nationale economische sectoren (B.S. 16.3.1984) en het koninklijk besluit van 31 maart 1984 betreffende de saldi en de lasten van het verleden van de Gemeenschappen en de Gewesten (B.S. 7.4.1987) ;
2. de overeenkomst van 4 mei 1987 tussen de Regering en de Vlaamse Executieve, de Waalse Gewestexecutieve en de Executieve van het Brussels Gewest betreffende de regeling van de schulden van het verleden inzake sociale huisvesting (B.S. 6.6.1987).

1. De wet van 5 maart 1984 en het koninklijk besluit van 31 maart 1984.

De wet van 5 maart 1984 bepaalt in artikel 1 dat het Vlaamse Gewest en het Waalse Gewest gehouden zijn tot de lasten die voortvloeien uit beslissingen of verbintenissen die, vanaf 1 januari 1975, in de aangelegenheden bedoeld in artikel 6 § 1 van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980 zijn genomen of aangegaan ingevolge beraadslagingen van de ministeriële comités.

Artikel 2 § 1 van de wet van 5 maart 1984 bepaalt dat de Staat, in afwijking van artikel 1 gehouden blijft door de waarborg die hij heeft verleend voor de uitvoering van de in artikel 1 bedoelde beslissingen en verbintenissen. In geval van toepassing van deze waarborg verhaalt de Staat de gedane uitgaven op de Gemeenschap of het Gewest, naargelang het geval.

Artikel 2 § 2 bepaalt dat, in afwijking van artikel 1, de volgende lasten van de door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en door de Nationale Landmaatschappij aangegane leningen vanaf 1 januari 1983 ten laste van de Staat zijn :

a. de kapitaalaflossingen en -terugbetalingen van de leningen die werden aangegaan tussen 1 januari 1975 en 31 december 1979 ;

b. alle financiële lasten van de leningen die werden afgesloten in 1975 en 1976 om verbintenissen te honoreren die vóór 1 januari 1975 werden aangegaan. Voor de voor de jaren 1981 en 1982 uit deze leningen voortgekomen financiële lasten wordt er aan het Vlaamse Gewest en aan het Waalse Gewest een bijkomend krediet toegestaan, waarvan de betaling over 7 jaar, met ingang van het jaar 1983, in gelijke delen geschiedt.

Overeenkomstig artikel 2 § 3 van de wet van 5 maart 1984 bepaalt het koninklijk besluit dd. 31 maart 1984, na advies van de Vlaamse Executieve en van de Waalse Gewestexecutieve de bedragen van de in § 2 bedoelde financiële lasten en van het in § 2 bedoelde krediet.

Het Brussels Gewest valt, in de schoot van de nationale Regering, onder dezelfde regeling.

2. De overeenkomst tussen de Regering en de Gewesten

De overeenkomst tussen de Regering en de Gewesten regelt enerzijds de principes van de verdeling van de lasten van de sociale huisvesting en anderzijds de oprichting van het Amortisatiefonds van de Leningen van de Sociale Huisvesting (ALESH).

De overeenkomst bepaalt in artikel 2 dat de verdeling van de lasten tussen Staat en Gewesten gebeurt overeenkomstig de bepalingen van de wet van 5 maart 1984, rekening houdend met de achterstallen verschuldigd door respectievelijk de Staat en de Gewesten.

Artikel 2 bepaalt verder dat voor de jaren 1987, 1988 en 1989 het aandeel van de Gewesten in de lasten verhoogd wordt met telkens 4 miljard frank

als inspanning van de Executieven in het spaarplan van de Regering.

In artikel 4 bepaalt de overeenkomst dat de verdeling van de lasten van het verleden tussen de Gewesten onderling gebeurt overeenkomstig de jaarlijkse met leningen betaalde investeringen in elk der Gewesten en het aandeel van ieder Gewest in de achterstallige betalingen aan de nationale huisvestingsmaatschappijen.

Verder voorziet de overeenkomst in de oprichting van het Amortisatiefonds van de Leningen van de Sociale Huisvesting (ALESH) dat tot taak heeft de verplichtingen van de ontbonden Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en de Nationale Landmaatschappij te honoreren, en dat herfinancieringsleningen kan aangaan voor rekening van de Gewesten voor de herfinanciering van hun aandeel in de lasten van het verleden.

Door deze beschikkingen werden evenwel slechts de grote principes gesteld voor de verdeling tussen de Staat en de Gewesten en tussen de Gewesten onderling. Over de praktische uitvoeringsmodaliteiten kon er tot op heden nog geen overeenstemming worden bereikt.

Aldus dient onder andere nog tot overeenstemming gekomen worden over :

- de bepaling van het deel dat de Staat op zich moet nemen in verband met de interestlasten van leningen aangegaan in 1975 en 1976 voor de honorering van verbintenissen genomen voor 1.1.1975 ;
- de definitie van de door de elk Gewest uitgevoerde investeringen en hun respectieve achterstal in de financiële dienst van de leningen ;
- de aanrekening aan de Gewesten van hun respectief aandeel in de verhoging van de lasten voor de jaren 1987, 1988 en 1989 van telkens 4 miljard frank als inspanning van de Executieven in het spaarplan van de Regering. Deze financiële inspanning van 4 miljard frank heeft betrekking op de hele sector van de sociale huisvesting, dus zowel op de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting als op de Nationale Landmaatschappij ;
- de aanrekening van de voorschotten van de Tsaaurie ten belope van 7.200 miljoen frank, welke de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting in 1985 ontving om de financiële dienst van de leningen te kunnen verzekeren.

Het is duidelijk dat deze problemen onderling verbonden zijn.

Daarom werden er door de Regering twee afgevaardigden aangesteld (K.B. 6.4.1987 — B.S. 7.5.1987) die tot taak hebben de regionalisatie van de sociale huisvestingssector voor te bereiden en concrete voorstellen te formuleren voor een regeling van de lasten van het verleden.

De hiernavolgende cijfers werden verstrekt door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en dienen te worden geïnterpreteerd binnen de bovenstaande context.

A. Achterstal van de Staat en de Gewesten in de financiële dienst van de leningen Nationaal Fonds voor de Huisvesting (artikel 41 van de Huisvestingscode).

- voorlopige toestand in miljoenen frank op 31.12.1987, op basis van dotatiesleutels, en rekening houdend met de door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting uitgewerkte „modelrekeningen” ;
- zonder rekening te houden met de bijkomende financiële inspanning van de Gewesten ten belope van 4 miljard in 1987.

(in miljoenen frank)

Dienst-jaar	Staat	Vlaams Gewest	Waals Gewest (1)	Brussels Gewest (1)	Totalen	Herfinancieringsleningen	Saldo
1981	—	1.165			1.165	—	1.165
1982	441	2.657		—	3.098	—	3.098
1983	390	-134	—	—	256		256
1984	22,5	1.114	5.016	171	6.526	—	6.526
1985	99	2.096	6.249	1.239	9.683	8	9.683
1986	125	8.516	6.893	1.342	16.876	20.502	-3.626
1987	2.553	16.879	12.590	2.414	34.436	33.660	776
Totaal	3.833	32.293	30.748	5.166	72.040	54.162	17.878

(1) De betalingen die door het Waalse en Brusselse Gewest werden uitgevoerd zonder precieze opgave van boekjaar werden geïmputeerd op hun oudste respectieve schulden.

B. Achterstal van de Gewesten in de financiële dienst van de herfinancieringsleningen uitgegeven in uitvoering van de overeenkomst tussen de Regering en de Gewesten

Voorlopige toestand in miljoenen frank op 31.12.1987, op basis van de modelrekeningen :
 Vlaamse Gewest : 479 miljoen ;
 Waalse Gewest : 602 miljoen ;
 Brusselse Gewest : 102 miljoen.

Tot slot valt nog aan te stippen dat het Vlaamse Gewest een achterstal heeft in de financiële dienst van de leningen die de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting heeft uitgegeven onder waarborg van het Vlaamse Gewest ten belope van 3 miljoen frank (toestand op 31.12.1987).

Vraag nr. 20
van 5 augustus 1988
van de heer F. VANDENBROUCKE

Sociale voordelen — Wet meldingsplicht

Artikel 74 van de wet van 28 december 1983 houdende fiscale en begrotingsbepalingen en meldingsplicht roerende inkomsten bepaalt :

„Hij die aanspraken wil doen gelden op een sociaal voordeel, van welke aard ook, waarvan de toekenning afhankelijk is van de gezamenlijke belastbare netto-inkomsten, moet in zijn aanvraag melding maken van de

roerende inkomsten die hij krachtens artikel 220bis van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen, niet aangeeft in de aangifte van de personenbelasting met betrekking tot het jaar waarvan de inkomsten in aanmerking worden genomen voor de toekenning van het sociaal voordeel”.

Graag vernam ik van de geachte Minister of er binnen zijn bevoegdheid sociale voordelen toegekend worden waarnaar in het hogervermeld artikel wordt verwezen en zo ja, welke ? Indien de Minister dergelijke sociale voordelen onder zijn bevoegdheid heeft, vernam ik ook graag :

1. op welke wijze de aanvrager van de voordelen erop gewezen wordt dat hij binnen zijn aanvraag wel degelijk, in tegenstelling tot zijn fiscale aangifte, melding moet maken van al zijn roerende inkomsten ;
2. welke, voor de jaren 1986 en 1987
 - a. binnen het totaal van de aanvragen, het aandeel is van de aanvragen waarbij roerende inkomsten worden vermeld ;
 - b. binnen het geheel van de meegedeelde inkomsten, het aandeel is van de roerende inkomsten ;
3. of de betrokken administratie overgaat tot een controle van de al dan niet vermelde roerende inkomsten en zo ja, op welke wijze en volgens welke procedure ;
4. of er eventueel sancties voorzien zijn wanneer na controle vastgesteld wordt dat bepaalde roerende inkomsten niet vermeld werden.

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen heb ik de eer hem de volgende gegevens te verstrekken.

Het wetsartikel waarvan sprake in de vraag, vermeldt eveneens dat de Koning de modaliteiten van deze meldingsplicht bepaalt. Bij mijn weten is dit uitvoeringsbesluit tot op heden niet getroffen. Derhalve kan deze bepaling in de praktijk dan ook niet worden toegepast.

In het kader van de tegemoetkomingen (huisvestingspremies, huurtoelagen.. .) die worden verleend binnen de sociale huisvestingspolitiek zijn de meeste ervan voorbehouden voor personen met een bescheiden inkomen zodat de belanghebbenden hun inkomen onderworpen aan de personenbelasting (meestal van 2 jaar voor de datum van de aanvraag) dienen kenbaar te maken. Dit kan gebeuren aan de hand van het aanslagbiljet, de berekeningsnota of een inkomstengetuigschrift voor zover de aanvragers tevoren schriftelijk machtiging hebben gegeven. De vaststelling van dit inkomen waaronder deze voortvloeiend uit roerende operaties waaronder de uitsluitende competentie van het bevoegde Bestuur bij het Ministerie van Financiën zodat mijn Administratie niet gerechtigd is om vast te stellen of er al dan niet en op een goede manier met de roerende inkomsten is rekening gehouden.

Wanneer nadien zou blijken dat de premieaanvragers onjuiste of onvolledige verklaringen hebben afgelegd om de voordelen ten onrechte te bekomen, zijn de belanghebbenden verplicht deze terug te betalen en kunnen er gerechtelijke vervolgingen worden ingespannen.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69, 5)

J. LENSSENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN WELZIJN, GEZIN EN VOLKSGEZONDHEID

Vraag nr. 43
van 26 augustus 1988
van de heer H. VAN WAMBEKE

Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn — Bedragen voor het OCMW

Ik zou het op prijs stellen, voor de jaren 1986 en 1987 en per gemeente van het arrondissement Aalst, de bedragen te kennen die via het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn werden overgemaakt aan het OCMW.

P. DEWAELE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 113
van 2 augustus 1988
van de heer M. DIDDEN

Cultureel centrum Alden Biesen — Statuut personeel

Naar ik verneem behoort het personeelsbeleid van de Landcommanderij Alden Biesen tot het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme. U moet mij toelaten toch enigszins verrast te zijn door deze vaststelling, vermits het hier zeer duidelijk gaat om een instelling die een culturele taak en opdracht heeft. Het verwondert mij dan ook ten eerste dat deze instelling niet behoort tot het Ministerie van Cultuur.

Gaarne had ik vernomen om welke reden het personeelsbeleid van Alden Biesen behoort tot het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme. Tevens zou ik graag een overzicht bekomen van het personeel dat tot op heden in vast verband, in contracten van onbepaalde duur en in contracten van bepaalde duur werden aangesteld ? Welke zijn de kwalificaties van de directie- en kaderleden in dit cultureel centrum ?

Tenslotte had ik graag vernomen waarom het statuut van het cultureel centrum te Alden Biesen verschillend is van dit in andere culturele en kunstcentra van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 114
van 5 augustus 1988
van de heer D. VERVAET

Veiling Belgische moderne schilderkunst te Londen — Afvaardiging Vlaamse Gemeenschap

Op 15 juni 1988 stelde ik de geachte Minister de vraag of hij van plan was om een Vlaamse vertegenwoordiging naar Londen te sturen voor de veiling van moderne Belgische schilderkunst.

In zijn antwoord schreef hij dat de concrete gegevens nog te schaars waren om behoorlijk te antwoorden. Te verkopen werken konden nog tot 1 augustus 1988 worden binnengeleverd.

Waarschijnlijk zal de geachte Minister nu over meer informatie beschikken en daarom ben ik zo vrij mijn vraag grotendeels te herhalen.

Is de Minister van plan een Vlaamse vertegenwoordiging naar deze verkoping te sturen ?

Zo ja, over welk budget zal de missie kunnen beschikken ?

Vraag nr. 115
van 11 augustus 1988
van de heer J.P. PILLAERT

Subsidies aan theaters — Miskening advies Raad van Advies Toneelspeelkunst

Er wordt vastgesteld dat de Minister afwijkt van het advies van de Raad van Advies bij de toekenning van subsidies. Reeds twee jaar naéén krijgt het Westvlaams theatercollectief Malpertuis respectievelijk 3 en 2 miljoen frank minder dan geadviseerd.

Kan de geachte Minister mij mededelen :

- a. op welke objectieve criteria hij steunt om van de uitgebrachte adviezen af te wijken ;
- b. welke maatregelen hij voorziet te nemen om de leefbaarheid van de gezelschappen die hij op deze manier heeft benaderd, te garanderen.

Vraag nr. 118
van 25 augustus 1988
van de heer D. VERVAET

Ministeriële kabinetten — Kunstwerken uit openbare verzamelingen

Ministeriële kabinetten worden opgesmukt met kunstwerken afkomstig van openbare collecties.

Graag had ik van de Minister vernomen welke kunstwerken (naam van de kunstenaar, titel van het werk, datering, afmetingen, gebruikte materialen) er aanwezig zijn op zijn kabinet en door welke collecties ze in bruikleen worden gegeven ?

Welke van deze werken „erfde” de Minister van zijn voorganger en welke koos hij zelf ?

Welke procedure werd gevolgd bij het overnemen van de kunstwerken toen de Minister het kabinet betrok ?

Welke procedure volgde de Minister bij het uitkiezen van werken uit openbare collecties voor zijn kabinet ?

Heeft de Minister weet van het eventueel verloren gaan van kunstwerken op zijn kabinet ? Zo ja, over welke werken gaat het en welke daden heeft de Minister gesteld om dit probleem op te lossen ?

Ziet de Minister erop toe dat de kunstwerken aanwezig zijn op zijn kabinet op een gepaste wijze en met het nodige respect worden behandeld ? Welke daden heeft hij hieromtrent gesteld ?

NB : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

J. DUPRE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
LANDINRICHTING EN KMO-BELEID

Vraag nr. 106
van 27 juli 1988
van de heer A. SCHELLENS

Inplanting kippenslachterij te Landorp — Maatregelen ter bescherming natuureservaat „De Langdonken”

Door de buurtbewoners van Wolfsdonk (Langdorp) wordt sinds enige tijd protest aangetekend tegen de exploitatie van de kippenslachterij Maiski.

De aanleiding van de actie is de bouwaanvraag van het bedrijf om fors uit te breiden.

De bewoners hebben een wachlijst klachten en vinden dat het bedrijf niet thuishoort in een woon- of agrarisch gebied. De hinder die het slachtbedrijf veroorzaakt geeft een vervuiling van de Kalsterloop, die het natuurreservaat „De Langdonken” bedreigt.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister verneemen :

1. of aan alle voorwaarden in verband met de zuiveringsinstallatie wordt voldaan ;
2. of de eerder toegestane exploitatievergunning strikt wordt opgevolgd ;
3. of de plaats van inplanting van het bedrijf kan verrechtvaardigd worden in verband met de geplande uitbreiding.

Vraag nr. 113
van 9 augustus 1988
van de heer J. CUYVERS

EEG-Richtlijnen

Tot op heden geeft België onvoldoende uitvoering aan vijf EEG-Richtlijnen inzake afvalstoffen, daterend van vóór 1980.

Het betreft hier de Richtlijn 75/439/EEG (afvalolie) ; 75/442/EEG (afvalstoffen in het algemeen) ; 76/403/

EEG (PCB en PCT) ; 78/176/EEG (titaandioxyde) en 78/319/EEG (toxisch afval).

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen.

1. Waarom die richtlijnen nog altijd niet in Vlaanderen zijn omgezet in een decreet ?
2. Wanneer die richtlijnen eindelijk gaan vertaald worden in een Vlaams decreet ?
3. Welke andere Europese milieurichtlijnen nog altijd moeten omgezet worden in een decreet ?

Rechtzetting

Bulletin van Vragen en Antwoorden Nr. 9 van 29 augustus 1988

- Blz. 250 — 2e kolom, na de woorden P. Breyne, Gemeenschapsminister van Huisvesting, invoegen wat volgt :

Vraag nr. 18
van 14 juli 1988
van de heer M. OLIVIER